

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2007

Núm. 14

Presidència de la Molt Honorable Sra. Maria Antònia Munar i Riutort

Sessió celebrada dia 20 de novembre del 2007

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 3146/07**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Serra i Torres, del Grup Parlamentari Popular, relativa a promoció del Palau de Congressos de Palma a la World Travel Market de Londres. 522
 - 2) RGE núm. 3147/07**, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a enfonsament del mercant Don Pedro. 523
 - 3) RGE núm. 3148/07**, de l'Hble. Diputada Sra. Marián Suárez i Ferreiro, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a depuradora de Santa Eulària. 524
 - 4) RGE núm. 3151/07**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a oficina d'atenció als expropiats per les obres de les carreteres d'Eivissa. 525
 - 5) RGE núm. 3138/07**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Llauger i Rosselló, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a recursos desviats a la Fundació Illesport. 526
 - 6) RGE núm. 3143/07**, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Castro i Gandasegui, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reforma del bloc quirúrgic de l'Hospital de Can Misses. 526
-

- 7) **RGE núm. 3144/07**, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a obres de la III fase de millora del Canal Salat de Ciutadella. 527
- 8) **RGE núm. 3149/07**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Carretero i Niembro, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a obres hidràuliques a Menorca. 528
- 9) **RGE núm. 3150/07**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Maria Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa al Servei 112. 529
- 10) **RGE núm. 3152/07**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a millores al servei del 06 a Eivissa. 530
- 11) **RGE núm. 3145/07**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a informe sobre "Estrategia para la sostenibilidad de la costa". 530
- 12) **RGE núm. 3139/07**, de l'Hble. Diputat Sr. Bartomeu Vicens i Mir, del Grup Parlamentari Unió Mallorquina, relativa a Servei d'Emergències 112. 532
- 13) **RGE núm. 3142/07**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millora del servei públic del transport inter illes. 532
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 2459/07**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a situació de l'ens públic Radiotelevisió de les Illes Balears, IB3. 534
- III. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) **RGE núm. 2287/07**, presentada pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a creació del Memorial Democràtic de les Illes Balears. 543
- 2) **RGE núm. 2299/07**, presentada pel Grup Parlamentari Unió Mallorquina, relativa a compatibilitat del .cat amb les altres terminacions a les pàgines web del Govern balear. 549
- 3) **RGE núm. 2486/07**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a nova regulació del BOIB. 555
- Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears en relació amb el Dia universal de la infància.** 558
- Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears amb motiu del 25 de novembre, Dia internacional per a l'eliminació de la violència contra les dones.** 559

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats, comença la sessió i el primer punt de l'ordre del dia el constitueixen les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el plenari.

I.1) Pregunta RGE núm. 3146/07, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Serra i Torres, del Grup Parlamentari Popular, relativa a promoció del Palau de Congressos de Palma a la World Travel Market de Londres.

La primera és la 3146 i té la paraula el Sr. Antoni Serra i Torres per formular-la.

EL SR. SERRA I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Dia 13 de l'11 del 2007 ens vàrem trobar en els diaris el següent titular: "El pacto elimina el Palacio de Congressos de Palma del estand de Baleares en Londres". Vàrem ser pacients i prudents i vàrem esperar si a la

volta de la World Travel Market es portava a terme, es gestionava i es presentava aquest mateix projecte. Vàrem veure que no hi va haver ni rastre d'aquest projecte.

La pregunta és, per quin motiu no s'ha exposat ni promocionat el projecte del Palau de Congressos de Palma a la World Travel Market? Gràcies, Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Serra. Per contestar té la paraula el Sr. Buils.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Francesc Buils i Huguet):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Serra miri, en totes les decisions hi ha raons objectives i algunes que segurament són subjectives. Les objectives que ens varen dur a prendre aquesta decisió va ser que el material promocional que hi havia no era del nostre grat i sobretot, que

el nou material dissenyat pel Sr. Patxi Mangano no estava acabat. Les subjectives, segurament em diuen que hi hauria d'haver estat. Per tant, si les objectives no li basten, diríem que a les pròximes és evident que hi ha de ser.

Estam i avui ho podem assegurar, a l'any menys tres de la realitat del Palau de Congressos. Per tant, a les pròximes fires creim que hi ha de ser. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Buils. Sr. Serra, vol fer ús de la paraula?

EL SR. SERRA I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Buils, puc entendre les seves raons, però no compartir-les. Miri, quina casualitat que no hagin estat capaços de dur el projecte a aquesta fira, amb un material que diu que no és del seu grat, quan ha estat del grat de tot el sector, a totes i cadascuna de les fires des de què existia aquest projecte. Quina casualitat que hagin tingut 5 mesos per preparar aquesta fira i tampoc hagin estat capaços de preparar el material convenientment.

Jo Sr. Buils no sé si li he de comentar que crec més que vostè no es veu convençut de poder impulsar aquest projecte en aquestes illes i de coordinar-se corresponentment amb l'Ajuntament de Palma perquè això es porti a terme. Vostè no està convençut de què això sigui possible i el Partit Popular creu que vostè pensa que això no es pot portar a terme. Per tant, a l'actualitat vostè està vivint de rèdits de l'equip anterior de Turisme, fent possible que tot vagi funcionant, però no impulsant cap nova mesura que ens porti a pensar que el futur de les Illes Balears quant a turisme és l'adequat. I (...) Sr. Buils que arribi a finals de legislatura i ens donem compte que vostè s'ha quedat parlant de destacionalització, un tema fonamental, però no haurà estat capaç d'impulsar el principal aspecte de desestacionalització que s'ha portat en aquestes illes, el principal projecte també defensat pel sector i que comparteix tothom.

Li deman Sr. Buils que no posi excuses, que no faci demagògia dient que no existeix un projecte, que vostè impulsi aquesta qüestió i porti a terme tot allò, perquè en cas contrari no serà creïble en matèria de desestacionalització tota aquesta legislatura.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Serra. Té la paraula el Sr. Buils.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Francesc Buils i Huguet):

Sr. Serra, gràcies per evitar-me una visita al meu psicoanalista i que vostè ja sàpiga si estic o no estic convençut d'alguna cosa. Alguna cosa hi haurem guanyat i m'evitaré les quotes del mateix.

La veritat és que el projecte del Palau de Congressos és un projecte atractiu, un projecte important, un projecte que ja hem dit des de l'Ajuntament de Palma i des de la conselleria que es durà endavant. Un projecte que no es modificarà ni una sola pedra del Palau de Congressos perquè és imprescindible i necessari. Un projecte que curiosament tenia problemes de tramitació dins l'Ajuntament de Palma per temes urbanístics, expedients no començats. Un projecte que la prèvia de l'hotel de la conselleria estava començada pels serveis tècnics, no pels jurídics. Els serveis jurídics ens varen dir que eren possiblement anul·lables els actes dels serveis tècnics. Es va donar l'ordre de què fossin validables. S'ha calendaritzat, la prèvia arribarà en temps i forma i per això estarà i serà una realitat d'aquí a 3 anys.

Sr. Serra, tenguí clares varies coses. Aquest projecte no serà com d'altres. Jo li dirigeix una pregunta, el seu equip de Govern anterior i el seu President al front, haguessin presentat a la World Travel Market el Palau de l'Òpera quan no s'havia mogut ni un expedient dins les conselleries i els ajuntaments?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Buils.

I.2) Pregunta RGE núm. 3147/07, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a enfonsament del mercat Don Pedro.

La següent pregunta és relativa a l'enfonsament del mercat Don Pedro. Té la paraula el Sr. Jaume Font i Barceló per formular-la.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Bé aquest projecte, és un projecte que va passar fa 4 mesos quan es va enfonsar a les Pitiüses. Deman a la consellera d'Interior és quan pensa comparèixer o donar explicacions després de 4 mesos llargs, 4 mesos i 15 dies des de què hi va haver la desgràcia del Don Pedro i aquest grup de l'oposició jo crec que ha estat al seu lloc, ha estat al costat d'aquest Govern. Quan pensa donar explicacions aquest Govern?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Font. Sra. Leciñena té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'INTERIOR (Maria Ángeles Leciñena i Esteban):

Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Sr. Font, como ya saben todos los grupos parlamentarios, incluido el suyo, mi comparecencia será el próximo día 28 a las 6,30 de la tarde.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Font té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, un poco de respeto a la cámara y un poco de respeto a los ciudadanos de Baleares. Día 28 hará casi cuatro meses, al borde de cinco. Se pidió un pleno extraordinario en el mes de julio que la mesa rechazó. Se pidió la constitución de la Diputación Permanente porque no estaba constituida para que comparecieran, luego se les pidió que comparecieran en la Diputación Permanente y la mesa lo rechazó. Pedimos la comparecencia en comisión, es verdad que ustedes también la pidieron comparecencia voluntaria en la comisión.

Estamos en el mes de noviembre, no se ha querido presentar nadie. Usted es la máxima responsable de coordinación de todo lo que pasó en el Don Pedro. Hay muchas preguntas que usted sabe que no se han contestado. Hemos sido prudentes y responsables en todo momento. En cambio cuando eres prudente y responsable, lo que hace este Gobierno es ningunearnos, tirarnos a un rincón.

Hoy hay muchas preguntas en el aire, más de 200 toneladas de fuel y gasoil han ido al mar. Parece que estamos al final de la recogida de residuos líquidos, peligrosos o no. Y queda toda una recogida de residuos sólidos. Es verdad que parece que lo de las baterías están terminando de estos peligrosos. Pero dentro de los sólidos Sra. Consellera también hay peligrosos.

El otro día el Consell de Ibiza y Formentera tuvo que retirar restos peligrosos de al lado del Estany de la Sal Rosa. Es decir, estamos actuando de una forma sin saber realmente lo que pasa. Si eso hubiese sido al revés, Sra. Consellera, nos hubiesen dicho de todo. Las fotos que se hicieron con el Prestige las conocemos, sabemos quiénes son los protagonistas. Lo único que pedimos es la seriedad de un Gobierno coherente que después de cuatro meses y veinte días hubiesen ya comparecido dando las explicaciones. Para más inri, en el mes de octubre tuvo la primera reunión de la comisión de seguimiento del Don Pedro, después de tres meses y veinte días. Les pedimos responsabilidad y que comparezcan cuanto antes.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Sra. Leciñena, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'INTERIOR (María Ángeles Leciñena i Esteban):

Sra. Presidenta. Sr. Font, me parece extraño que una persona que lleva tanto tiempo de actividad parlamentaria confunda lo que es el Parlament con el Govern. Como consellera, siempre estará a disposición de este Parlament, pero a la primera cita que se me convoca es en la fecha del 28. Yo entiendo que la mesa de la que su grupo parlamentario forma

parte, problemas de organización, porque ha habido que constituir las, se constituyó en octubre, ha habido que hacer las líneas estratégicas, etcétera.

Pero ya le digo, confunde Parlament con Govern. Es la primera cita que se me convoca y aquí estoy. Ha dicho muchas cosas falsas, probablemente porque a usted lo único que realmente le interesa del Don Pedro es salir acusando, no colaborando. Le puedo decir que no he tenido ninguna solicitud de documentación escrita, ni ha habido ninguna pregunta por parte de su grupo parlamentario para interesarse del Don Pedro. Esta pregunta de hoy se hace, una vez que yo manifesté esta falta de interés en un medio de comunicación por parte del grupo parlamentario.

(Remor de veus)

Decirle también que no tengo ningún problema en informar, le quiero adelantar los resultados. Le quiero decir que se han conseguido extraer aproximadamente el 92,5% del combustible que llevaba el barco. Es el mejor dato y con diferencia en este tipo de incidentes, el 92,5% se ha extraído. Y también decirle que se ha puesto para proteger las costas el mayor dispositivo de barreras que se conoce.

Por lo tanto, Sr. Font, antes de venir aquí a hablar y decir cosas que no son ciertas, informese porque no ha tenido ningún interés hasta ahora. Queda claro que si a usted le parece que ha habido demora en la comparecencia de esta consellera, queda claro que no ha sido por culpa de esta consellera.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 3148/07, de l'Hble. Diputada Sra. Marián Suárez i Ferreiro, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a depuradora de Santa Eulària.

La següent pregunta és la número 3. Té la paraula la Sra. Marián Suárez per formular-la.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller de Medi Ambient, els darrers dies hem parlat en diverses ocasions de l'Estat i previsiones d'actuacions de la Conselleria de Medi Ambient a les depuradores de l'illa d'Eivissa. Un dels casos de més interessada repercussió mediàtica ha estat el de l'ampliació de la depuradora de Santa Eulària. Hem pogut llegir en els mitjans locals la indignació per part del batle de Santa Eulària i en aquesta cambra, el Sr. Cardona sense complexos dir que voldria saber qui explicarà als ciutadans de Santa Eulària per quins motius purament polítics s'ha retirat la inversió de la depuradora de Santa Eulària?

Per tant, li deman al Sr. Grimalt, quins criteris ha seguit la seva consellera per fixar la data d'inici de les obres d'ampliació de la depuradora de Santa Eulària?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Suárez. Té la paraula el Sr. Grimalt per contestar.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyors i senyors diputats. Sra. Diputada efectivament, des de la Conselleria de Medi Ambient es va optar per canviar la prioritització quant a l'execució de les obres de dues depuradores d'Eivissa. Es va optar per invertir els doblers que hi havia reservats per a la depuradora de Santa Eulàlia, per una altra depuradora que no tenia previsió pressupostària i que és la de la Platja d'en Bossa. Això es va fer perquè tenim, com vostè es pot suposar, en aquest conseller tan li és invertir a una depuradora com a l'altra, sinó que l'únic interès que té és que s'inverteixi allà on faci més falta.

Se va optar per invertir a la depuradora de la Platja de'n Bossa perquè tenim informes tècnics que recomanen actuar en prioritat a aquesta depuradora, perquè allà s'hi aboquen gairebé la totalitat de camions que buiden les fosses sèptiques de Vila i estava al límit de les seves possibilitats. Per tant, els tècnics recomanaven invertir en prioritat a la depuradora de la Platja de'n Bossa. I en relació a la depuradora de Santa Eulàlia ens informen que té un rendiment que amb algunes millores pot aguantar un cert temps.

Per això dins el pressupost del 2008 li he de dir que estan prevists un primer bloc d'actuacions de millora de la depuradora de Santa Eulàlia, amb un import que pujarà aproximadament a uns 400.000 euros, encara que el pressupost no està tancat. I aquestes actuacions permetran que la depuradora funcioni amb plenes garanties fins que s'escometi l'ampliació definitiva que també, això li he de dir que estam estudiant la possibilitat, tot i que només sigui una ampliació, de treure-la en concessió, per tal de poder executar no només una part, sinó la totalitat de les obres d'ampliació i millora durant el pròxim exercici, tot i que encara estam pendents de què això sigui viable. Si no és així, en qualsevol cas com a mínim s'invertiran aquests 400.000 euros per fer unes primeres actuacions.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Grimalt. Vol contestar?

I.4) Pregunta RGE núm. 3151/07, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a oficina d'atenció als expropiats per les obres de les carreteres d'Eivissa.

Passam doncs a la següent pregunta, RGE núm. 3151 que formula la diputada Sra. Maria Torres.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. La meua pregunta va dirigida al Sr. Carbonero. En data de 23 d'octubre, un destacat dirigent del

Partit Popular d'Eivissa va fer les següents manifestacions a un programa d'una televisió privada que emet per a Eivissa i Formentera. Concretament va dir: "ara resulta que surt el director general de Carreteres i diu que els pagaments per les indemnitzacions en carreteres no es podran fer fins el 2008 perquè explica que no es pot fer mentre les carreteres no estiguin acabades". Això ja ho sabem tots, per això era. El que passa és que com ells estan retardant els acabats de les carreteres perquè s'estimen més fer victimisme que no acabar-les, els afectats no cobraran fins a finals del 2008. I això no ho diu jo, ho diu el director general.

Si aquesta oficina ha servit per donar-los aquesta informació, jo crec que es podria haver donat d'una altra manera. Jo el dia que vegi un afectat que em digui que ha tret un benefici d'aquesta oficina, li donaré la raó, em llevaré el capell i diré, molt bé, ha estat molt bé. Però de moment només han venut fum.

Front aquestes manifestacions, li pregunto Sr. Conseller, ens podria explicar a tots els presents quines actuacions concretes s'han realitzat a l'Oficina d'Atenció als Expropiats, recentment creada a Eivissa?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Torres. Vol contestar Sr. Carbonero?

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES (Jaume Carbonero i Malberti):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Torres, doncs bé, jo la impressió ue tenc, la versió que tenc és radicalment diferent a la manifestada per aquest alt dirigent del Partit Popular d'Eivissa. Miri, en concret s'han fet 123 actuacions a l'Oficina d'Atenció als afectats per les carreteres d'Eivissa. D'aquestes, s'han pagat dipòsits previs, una quantia de 40 dipòsits previs pagats, amb un total d'1,5 milions i s'han pagat en concepte d'expropiacions, mutus acords de la segona ronda, és a dir, definitivament pagats, 30 mutus acords amb un total de 4,5 milions d'euros. De la carretera Eivissa a l'aeroport, 5 mutus acords amb un total de 2,5 milions d'euros. De la carretera Eivissa-Sant Antoni, 3 mutus acords amb un total de 850.000 euros.

És a dir, Sra. Diputada que segurament aquest dirigent del Partit Popular, a partir d'ara quan la vegi a vostè es llevarà el barret i li dirà molt bé, ho han fet molt bé.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Carbonero. Vol fer ús de la paraula la Sra. Torres?

I.5) Pregunta RGE núm. 3138/07, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Llauger i Rosselló, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a recursos desviats a la Fundació Illesport.

Passam a la següent pregunta RGE núm. 3138 i la formula el diputat Miquel Àngel Llauger.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyors diputats. A la legislatura anterior no hi havia, com hi ha ara, una conselleria específicament dedicada als assumptes socials, sinó que hi havia una gran Conselleria de Presidència i que era una espècie de calaix de sastre, en la qual els assumptes socials estaven mesclats, per dir-ho així, amb altres competències de caràcter molt diferent, com per exemple esports. Aquesta coincidència en matèries diverses en un mateix departament, podia fer que hi hagués el que podríem anomenar transvasaments indeguts de fons que en principi haurien d'anar destinats als serveis socials i que després anaven cap a altres actuacions diferents.

Allò que a nosaltres ens preocupa i en concret voldríem saber si durant la legislatura anterior hi va haver transvasaments de fons, que en principi havien d'anar destinats a serveis socials i que varen ser desviats cap a la Fundació Illesport?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Llauger. Sra. Santiago té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Bon dia a tothom. Sra. Presidenta, senyors diputats. Un calaix de sastre i un calaix desastre diria jo també. Efectivament, a mi m'agradaria contestar-li que no, que els doblers que es varen pressupostar en el Parlament es varen destinar per a la finalitat que aquest Parlament va aprovar. Però, en data de principis del mes de febrer, per tant, amb una clara intencionalitat, es va fer una modificació de crèdit de 2.400.000 euros cap a Illesport. Aquests 2.400.000 euros eren del programa d'ajudes econòmiques a famílies. Concretament va coincidir en l'any que el Programa ca vostra que inicialment tenia una previsió d'1.800.000 euros, es va reduir a 500.000 euros i es varen desviar a Illesport.

Nosaltres sospitam que aquests doblers varen finançar el Palma Arena i aquest sí que podem dir que és un bon mort que ens ha caigut a tots.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Vol fer ús de la paraula el Sr. Llauger? No.

I.6) Pregunta RGE núm. 3143/07, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Castro i Gandasegui, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reforma del bloc quirúrgic de l'Hospital de Can Misses.

Passam doncs a la següent pregunta. La formula la diputada Carme Castro.

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

Gràcies, Sra. Presidenta. Ens agradaria saber quines intencions té el conseller de Salut respecte les obres de reforma del bloc quirúrgic de l'Hospital de Can Misses que ja ha trobat iniciades?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sr. Thomàs té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, les intencions de la conselleria i del Servei de Salut, com vostè pot suposar, és que les obres finalitzin en el termini de temps més curt possible. Sap que és una obra complexa perquè estam parlant de quiròfans i que evidentment, nosaltres hem de garantir al màxim la comoditat dels pacients i les condicions en què fan feina els professionals.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Thomàs. Sra. Castro té la paraula.

LA SRA. CASTRO I GANDASEGUI:

Gràcies, Sra. Presidenta. Ens agrada molt sentir que vol que les obres finalitzin el més aviat possible. Llavors no entenem per què des de què el Sr. Conseller ha pres possessió i hi ha la nova gerència de l'hospital s'han paralitzat les obres. Les obres a dia d'avui estan parades. És un projecte que ja es va trobar començat i vostès l'han parat.

Els quatre quiròfans de Can Misses de la primera planta han arribat a la seva vida útil, estan obsolets i per això es va decidir la reforma. Es va decidir fer dos quiròfans nous a la segona planta, a l'àrea de pediatria, que vostès ja varen trobar quasi acabats i com li dic, han parat. I després mantenim dos quiròfans sempre oberts a baix, fent ús dels quiròfans de la primera planta. Els quiròfans actuals en els quals vostès només volen posar aire condicionat. Vostè sap que això és totalment inviable, són uns quiròfans com li he dit que ja han arribat al final de la seva vida útil. Vostè deu saber que el mes de setembre en el control habitual hi va haver un positiu d'*aspergillus* i són uns quiròfans que s'han de fer nous com estava planejat.

Hi ha especialitats quirúrgiques que només poden fer quiròfan una vegada a la setmana, vostè sap que en aquestes condicions falten dies de quiròfan i que s'han de millorar les

condicions de feina dels professionals de Can Misses. No sé com així vol evitar la fuga de professionals, hem de millorar les condicions i no crec que vulgui deixar Eivissa amb una medicina pública de baixa qualitat fins que estigui el nou hospital fet i això és el que ens trobarem si vostè no segueix el projecte que ja estava començat.

Com li dic, no sé si tenen altres projectes a urgències o altres projectes com ha comentat d'augmentar llits a la tercera planta. Està molt bé, però si haguessin acabat ja el projecte que està començat dels quiròfans, tot això ja podria estar en marxa.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sr. Thomàs té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Sra. Diputada, hi ha quatre consideracions que li vull fer. La primera, les obres d'aquest bloc quirúrgic que vostè comenta pretenien reformar 4 quiròfans i crear-ne 2 de nous. La realitat és que aquestes obres les vàrem trobar sense pressupost econòmic, això per començar. Segon, aquí hi hem de sumar un retard respecte a la previsió inicial que va fer l'ex-consellera Castillo el mes de febrer, que preveia que aquestes obres de condicionament dels dos quiròfans nous estiguessin enllestits dins el mes d'estiu. Nosaltres ens hem trobat que aquests terminis d'execució la Sra. Castillo no els va complir. Nosaltres hem donat solucions perquè aquests 2 quiròfans nous estiguin acabats el gener del 2008.

Per altra part, estam estudiant la reforma dels 4 quiròfans existents perquè evidentment, si com estava previst per reformar hauríem hagut de paralitzar, resultava que l'activitat quirúrgica de l'hospital quedava absolutament aturada, situació que era molt poc recomanable.

Amb l'horitzó d'un nou hospital per a Eivissa, el Servei de Salut està replantejant que ha de fer i la decisió que es prendrà d'una manera irresponsable i no oportunista, consideram que el millor és dotar en aquests moments als 4 quiròfans ja existents, d'un nou circuit d'aire condicionat i els filtres necessaris que no hi són, perquè aquests quiròfans siguin operatius de forma moderna, juntament amb els dos que s'estan fent nous i el gener de l'any que ve podríem tenir 6 quiròfans nous.

Evidentment, ja he explicat en seu parlamentària que amb unes reformes a la tercera planta aconseguirem 24 llits nous i ampliarem l'àrea d'urgències i d'atenció a l'usuari.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Thomàs.

I.7) Pregunta RGE núm. 3144/07, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a obres de la III fase de millora del Canal Salat de Ciutadella.

La següent pregunta la formula la diputada Sra. Vinent i Barceló, relativa a la tercera fase de millora del Canal Salat de Ciutadella.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller de Medi Ambient, vostè sap que el projecte del Canal Salat de Ciutadella ha estat un projecte d'una gran envergadura, un projecte allà on torrent molt degradat s'ha anat fent una gran obra mediambiental que per a Ciutadella i per a Menorca avui per avui s'està gaudint molt com a parc, la gent va a fer la bereneta, etc., a jugar els al·lots. I des de l'any 98 hem estat lluitant, fins i tot jo quan era batlessa es va iniciar aquest tema. I avui per avui ja hi ha varies fases fetes.

Per tant, nosaltres el que volem saber és que clar, des de l'anterior Govern que va apostar molt fort per als temes mediambientals i va invertir en aquesta qualitat de vida per als ciutadans. Volem saber..., vostè el té fet i aprovat el projecte de la tercera fase, el té damunt la taula. Per tant, nosaltres volem saber quan pensa licitar aquest projecte d'aquesta tercera fase?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Vinent. Té la paraula el Sr. Grimalt.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, estam realitzant un estudi de prioritats d'actuació en matèria de torrents per a l'any que ve. Com vostè sap, és una de les prioritats d'aquest Govern i d'aquesta conselleria fer actuacions importants en tema de torrents, perquè som conscients dels perills que representen els torrents amb un clima allà on les pluges de cada vegada es concentren més. Ara bé, com que sap que la disponibilitat pressupostària és la que és, hem pensat que el més important és prioritzar i en aquest sentit en aquests moments estam realitzant l'estudi de prioritats per saber on podrem invertir els prop de 10 milions d'euros que tenim prevists per a l'any que ve.

També estam pendents dels resultats de la negociació del conveni amb el Ministeri de Medi Ambient en torrents, que evidentment si arriba a veure la llum, representaria un finançament extra molt important per a actuacions en temes de torrents.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Grimalt. Sra. Vinent, té la paraula.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

És a dir, em dóna a entendre que no ho farà de moment. Supòs que no deu estar en el pressupost. Però bé, de tota manera tots ens hem trobat amb dificultats quan s'ha governat, però hi ha prioritats i la veritat és que hi ha temes mediambientals importants a zones degradades i sobretot, aquesta zona que fa referència a la tercera fase que arriba del camí de Sant Joan de Missa fins a l'ambulatori del Canal Salat de Ciutadella. Per tant, és un tema que crec que és molt important que es pogués tirar endavant i no deixar aquest tema perquè hi pot haver més fases encara, no és la darrera. Per tant, esper que tenguem la sensibilitat aquest Govern, la mateixa que va tenir el Partit Popular.

Només vull afegir que gràcies a Déu! Açò no ha estat un mort perquè, que jo sàpiga el Palma Arena no és un mort, és un mort que està ben viu, fins i tot la consellera de Treball i Formació fa un acte dia 25 de novembre. Per tant està ben ressuscitat, no és mort.

(Algunes rialles i aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Grimalt, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Sra. Vinent, jo no he dit que no facem comptes fer aquesta inversió, aquesta obra. Jo el que li he dit és que en aquests moments estam pendents del resultat d'un estudi de prioritats i del resultat de la negociació amb Madrid.

Evidentment hi ha dues actuacions prioritàries a Menorca. Una d'elles és la d'Alaior i l'altra és concloure una obra ja parcialment executada com és aquesta. Ara bé, és una obra molt cara, són 3,5 milions d'euros, per tant representaria gairebé un terç del pressupost de la conselleria en actuacions de torrents si no aconseguim tancar aquest conveni amb el Ministeri de Medi Ambient, i també em diuen els tècnics que sense que això preconfiguri el resultat, però em diuen que la part més delicada des del punt de vista de risc per a les persones i per als béns són les dues fases ja executades, que li vull recordar que la primera fase no la varen fer vostès sinó l'anterior govern, però en qualsevol cas vostès varen fer la segona i crec que tant l'anterior govern com aquest hi han fet feina, però les actuacions prioritàries o les actuacions més delicades ja estan fetes, però com que és una obra iniciada en qualsevol cas per aquest motiu pensam que si podem s'hauria d'acabar. Però ja li dic abans que els doblers no s'estiren i en qualsevol cas jo crec que el Palma Arena per ventura no és un mort, però sí que és un mort el deute que ens han deixat amb el Palma Arena.

(Petit aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 3149/07, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Carretero i Niembro, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a obres hidràuliques a Menorca.

La següent pregunta la formula el Sr. Josep Carretero. Té la paraula.

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Aquesta pregunta també va dirigida a l'Hble. Conseller de Medi Ambient, Sr. Grimalt. Quines han estat les inversions en obres hidràuliques executades a Menorca per part de l'anterior govern del Partit Popular? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Grimalt, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies, Sra. Presidenta. Les actuacions que ens consten realitzades la legislatura 2003-2007 pugen a un total d'11,5 milions d'euros en aquesta període, en quatre anys, de les quals les principals són l'EDAR de Binadalfí, l'EDAR de Cala en Porter, la millora d'Alaior i els col·lectors de Binidalfí.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Grimalt. Vol la paraula? Té la paraula el Sr. Carretero.

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, aquesta xifra d'11,5 milions d'euros d'inversió a Menorca en quatre anys creim que posa de manifest el gran engany que va suposar la presentació darrera dels pressupostos per al 2007 que va fer el govern del Partit Popular. El Sr. Ramis, conseller d'Hisenda, va prometre una pluja de milions d'euros per a Menorca per al 2007 que mai no ha arribat, i fer un repàs d'aquestes promeses constata l'incompliment o engany de l'anterior govern del Partit Popular.

Pel que fa a obres hidràuliques es va prometre executar inversions a Menorca per al 2007 per un import de 12 milions d'euros, és a dir, en un any es va prometre tota la inversió, més inversió que tota la que han estat capaços d'executar en quatre anys. No hi ha res fet, per exemple, de les obres promeses al polígon d'Alaior, que es van quantificar en 4 milions d'euros, ni tampoc no hi ha res fet de la nova depuradora promesa a Ferreries per 1,5 milions d'euros. Per altra banda tampoc no es va dir res, absolutament res, ni es va preveure cap actuació per al 2007 per resoldre la greu problemàtica que pateix Menorca quant a la presència de nitrats en els aqüífers.

En conclusió, i tal com ja va quedar constatat a la seva compareixença de presentació de pressupostos vostè ha heretat molt de deute, però també molta feina per fer.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

Sr. Grimalt, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

En relació a les actuacions previstes per al 2007 jo crec que les principals serien les obres relatives a l'evacuació d'aigües del polígon industrial d'Alaior, les de l'EDAR de Ferreries i les obres en els emissaris de Maó-Es Castell, o de canalització cap a l'emissari del Port de Maó.

D'aquestes tres obres li he de dir que la primera, que tenia una inversió anunciada de 4 milions d'euros, encara no s'ha iniciat; aquesta obra, com vostè deu saber, té un problema, que és que l'ajuntament i l'anterior conselleria no varen arribar a trobar quin havia de ser el traçat definitiu, perquè pareix que tots eren problemàtics, i en aquests moments li puc avançar que estam fent feina en una solució que pareix que podria anar bé a totes les parts, si bé és cert que incrementarà una mica el cost del projecte, però si l'increment de cost és assumible, perquè evidentment, com ja he dit abans, hi ha moltes actuacions i pocs doblers, es tiraria endavant amb aquesta solució consensuada amb l'ajuntament.

En relació a l'EDAR de Ferreries no s'ha iniciat l'obra perquè s'han detectat problemes geològics a l'emplaçament de l'actual depuradora, i s'ha optat, ja que s'havia de fer una inversió important, per fer-la a una altra ubicació que fos més correcta per evitar aquests problemes geològics.

I en relació als emissaris de Maó i Es Castell, també durant tres anys hi va haver una sèrie de dificultats per trobar el lloc per on passar aquest emissari o aquesta canonada, i estam fent feina en una solució que ens agradaria presentar a final d'aquest mes o a principi del mes que ve que tendria el vistiplau de la Comissió de Patrimoni, perquè com vostè deu saber l'anterior no tenia el suport de la Comissió de Patrimoni. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Grimalt.

I.9) Pregunta RGE núm. 3150/07, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Maria Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa al Servei 112.

La següent pregunta la formula el Sr. Josep Maria Costa, i és sobre el servei de l'112. Té la paraula.

EL SR. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyora consellera, hem rebut amb preocupació que quan va ser traspassat al nou govern l'112 s'han trobat unes ràtios en matèria de servei d'emergència que han baixat la qualitat del servei. Li voldríem preguntar sense demagògies quines són les causes i els motius, i especialment

la resposta a la pregunta mirant al futur: quines mesures pensa prendre per optimitzar-ho?

I també, i ja per acabar, parlar de demagògia, parlar d'emergències en termes demagògics sempre és perillós. Per això els que volen confondre el Pretige amb el Don Pedro simplement es mereixen no respondre'ls, amb un sentit ben clar: el Don Pedro ha estat la millor actuació que s'ha fet en matèria mediambiental, reconeguda per organitzacions socials i per tothom, i el líder de l'oposició, Mariano Rajoy, quan va ser a Eivissa, va venir i se'n va anar i no es va escoltar cap tipus de crítica perquè va veure que es feien unes actuacions com calia.

Per tant l'únic que és preocupant és que després es mirin d'instrumentalitzar malament i fent demagògia unes actuacions que han estat bones per a les Illes Balears. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Costa.

(Petit aldarull a la sala)

Sra. Leciñena, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'INTERIOR (María Ángeles Leciñena i Esteban):

Gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Sr. Conseller, respecto al tema del Don Pedro permítame que dé las explicaciones en la comparecencia de la semana que viene, por no desvirtuar la pregunta de hoy.

Desde la Conselleria de Interior hemos iniciado una serie de actuaciones encaminadas a consolidar el 112 como único teléfono de emergencias dentro de la comunidad autónoma, actuaciones que resumimos en cuatro grupos. Por un lado la puesta en marcha de centros secundarios; el centro remoto en Menorca tenemos previsto potenciarlo y reconvertirlo en un centro de gestión de emergencias, y en la misma línea tenemos pensado constituir otro nuevo en Ibiza. Estos centros tienen como finalidad un doble objetivo: por un lado acercar la gestión de las llamadas de emergencia a la población de cada una de las islas; entendemos que mejorar la calidad del servicio..., pretendemos mejorar la calidad del servicio con un mayor conocimiento del territorio y con un acercamiento a los servicios locales. Y por otro lado redundar en la seguridad del 112, dada cuenta que este centro es un centro neurálgico de comunicaciones y de gestión.

También estamos incrementando la plantilla de operadores de emergencia, medida prevista para conseguir reducir el tiempo de espera de los llamantes y garantizar cubrir la plantilla de gestores telefónicos de manera adecuada en cualquier situación que requiera un refuerzo del personal.

Un tercer grupo de actuaciones son mejoras en la plataforma tecnológica encaminadas a incrementar la calidad del servicio y acercar el 112 aun más a las necesidades de los usuarios, como pueden ser la incorporación de un sistema de información geográfica integrado en el (...); esto permite ya la

visualización sobre cartografía de los incidentes y la gestión de capas de información. La implantación de un sistema de localización de móviles, la implantación de un sistema de gestión de flotas mediante el cual se posicionarán todas las unidades de la Dirección General de Emergencias sobre la cartografía digital, al objeto de gestionar las intervenciones en remoto. La ampliación del (...), se realizará una ampliación gradual del actual en función de la disponibilidad presupuestaria; el objetivo de esta ampliación es extender la red de comunicaciones de datos de emergencia. Y otra de las mejoras será el desarrollo de la página web del 112, integrada en la información corporativa del Govern balear.

Y por último la cuarta línea sería establecer un convenio de colaboración con el EBAP al objeto de formar a todo el personal del servicio de emergencias del 112. Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Leciñena. Senyor...

I.10) Pregunta RGE núm. 3152/07, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a millores al servei del 06 a Eivissa.

Passem, doncs, a la següent pregunta, que és la número 10, i la formula la Sra. Maria Torres.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller de Salut i Consum, hem sabut, arrel de les seves compareixences i de les seves profuses explicacions donades en aquest ple, de la situació de l'herència que s'ha trobat la seva conselleria, heretada de l'anterior govern del Partit Popular. Entre d'altres s'ha trobat amb una situació molt determinada en el Servei del 061 d'Eivissa.

En conseqüència li pregunt, Sr. Conseller, si té previst la seva conselleria dur a terme alguna actuació per tal de solucionar la problemàtica que presenta el Servei del 061 a Eivissa. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Maria Torres. Sr. Thomàs.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, efectivament així ha transcendit, que actualment hi ha un conflicte laboral entre la unió temporal d'empreses responsable del Servei del 061 a les Pitiuses i els seus treballadors, dins un procés de negociació d'un conveni laboral entre l'empresa i els treballadors. Això ha motivat que des del Servei de Salut i des de la Gerència del 061 hàgim instat l'empresa a cercar una solució ràpida d'aquest conflicte laboral per tal d'evitar, per començar, qualsevol sensació d'inseguretat en transport sanitari per part dels usuaris. A la vegada aquest conflicte laboral en cap cas no ha d'interferir el servei que dona aquesta unitat temporal

d'empreses, i en això nosaltres estam essent especialment vigilants.

L'empresa a hores d'ara està complint els acords previstos a la concessió del servei i a data d'avui les notícies que té aquest conseller és que les negociacions entre treballadors i empreses van per bon camí.

Des de la conselleria sempre hem estat sensibles a qualsevol millora dels serveis sanitaris que nosaltres donem, i aquest conflicte evidentment ens ha posat damunt la taula elements qualitius i quantitius en relació al servei que s'està donant en transport d'urgències a l'illa d'Eivissa, i per tant estam valorant aquests elements qualitius i quantitius per introduir-los en el proper procés de renegociació i de renovació de la concessió del servei, i això no pot ser d'una altra manera per intentar donar el millor servei que es mereixen els ciutadans i les ciutadanes d'Eivissa. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Thomàs. Vol...?

I.11) Pregunta RGE núm. 3145/07, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a informe sobre Estrategia para la sostenibilidad de la costa.

Doncs passem, si no volen la paraula, a la pregunta número 11, que formula el Sr. Joan Flaquer. Sr. Flaquer, té la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller de Medi Ambient, jo no li faré preguntes sobre l'anterior govern, com li han fet altres diputats en aquesta cambra, en el que em pareix un exercici insòlit d'ètica i cortesia parlamentària. Jo li demanaré coses més actuals. Jo li demanaré, per exemple, què pensa del fet que el Ministeri de Medi Ambient presentàs fa molt poc un estudi sobre *Estrategia para la sostenibilidad de la costa*, on segons pareix i per les informacions que varen aparèixer en els mitjans de comunicació no s'havia consultat el Govern de les Illes Balears, no s'havia consultat la conselleria que vostè dirigeix.

En aquest sentit jo li deman què li pareixen aquestes formes, si són adequades o no. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Flaquer. Té la paraula el Sr. Grimalt.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Flaquer, li agraeisc que no em faci preguntes de l'anterior legislatura, però és que venint de vostès seria un poc estrany que em demanassin a mi coses de la passada legislatura, perquè vostès podrien contestar millor que no jo.

Però anant a la pregunta, no, li he de dir que no, que no em varen parèixer correctes, i així ja ho vaig manifestar en el seu moment i així ho vaig fer saber al ministeri.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Grimalt. Sr. Flaquer, té la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Idò jo li he de manifestar el nostra acord amb vostè, el nostre suport; creim que va ser una actuació desafortunada per part del ministeri. Però permeti'm que amb to afectuós i respectuós -li ho dic absolutament de manera sincera- li digui que allò que vostè demana, exigeix i reclama a altres administracions, en aquest cas al Govern l'Estat, procuri també aplicar-s'ho a vostè mateix; i de la mateixa manera que demana respecte a les formes i als procediments al Ministeri de Medi Ambient, jo li pregaria que en aquells ajuntaments allà on vostè no governa i allà on vostè no pugui tenir les simpaties que pugui tenir amb altres ajuntaments, respecti les formes i respecti allò que signifiquen els batles i allò que signifiquen els regidors d'aquests ajuntaments.

Li ho dic, per exemple, pel cas de la seva reunió amb les associacions de veïnats del torrent de Manacor, on vostè va exposar i presentar el nou projecte de cobriment del torrent, projecte que, per cert, coneixen els veïnats, però que no han tengut encara ocasió de conèixer ni el batle ni els regidors de l'Ajuntament de Manacor. O, per exemple, el cas del passeig de S'Illot, on es va constituir una organització que intentava les millores d'aquest passeig, on hi havia l'ajuntament, els veïnats, les associacions afectades, els distints col·lectius afectats, i on sorpresivament se'ls convoca a una reunió a Manacor a la seu -quina sorpresa!- de la Conselleria d'Agricultura, presidida també per una persona de Manacor, i en aquesta reunió a la Conselleria compareixen representants de tots els grups polítics però, casualitat de les casualitats, no es convoca l'ajuntament, no es convoca ni el batle ni els regidors del Partit Popular.

Per tant, Sr. Conseller, el nostre suport, però li agrairíem que allò que vostè reclama de Madrid ho practiqui un poquet més a prop, com per exemple en el seu poble.

Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Flaquer. Sr. Grimalt, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Flaquer, en primer lloc li he de dir que el batle de Manacor té hora donada per parlar amb la Conselleria de Medi Ambient aquest pròxim divendres, hora que té donada des de fa un mes. Per tant crec que el batle de Manacor no es pot queixar, i a més m'estranya que no em faci ell directament la pregunta, no se pot queixar que no tenguí

informació sobre els temes de Manacor que afecten la conselleria, i entre els temes prevists a tractar a la reunió de divendres hi ha precisament el torrent de Manacor i el passeig de S'Illot, obres que, per cert, no es varen executar la passada legislatura i s'executaran en aquesta.

Per altra banda la seu del Govern, de la Conselleria d'Agricultura, crec que és un lloc adequat perquè el Govern tenguí reunions amb ciutadans. A mi em pareixeria il·lògic fer aquesta reunió a un bar, em pareixeria il·lògic fer aquesta reunió a seus d'altres administracions, i no veig que tenguí res d'estrany que una reunió del Govern es faci a una seu del Govern, com és la seu de la Conselleria d'Agricultura, que entre els diferents locals que té el Govern a Manacor és el que pensàvem que reunia més condicions.

Per altra banda li he de dir que varen assistir a aquesta reunió dos regidors del Partit Popular de l'Ajuntament de Manacor. Per tant crec que no es va anar d'amagat de ningú.

Per altra banda crec que cada vegada que jo em reuneixi amb un col·lectiu de Manacor, sigui a Manacor o sigui a Palma, no he de demanar autorització al batle de Manacor. Si aquests col·lectius haguessin vingut a la conselleria a tenir la reunió supòs que no hauria hagut de demanar permís al batle de Manacor per tenir aquesta reunió. Com que resulta que jo som de Manacor crec que seria ridícul que fes venir associacions de Manacor a Palma per parlar i aprofitam per reunir-nos a Manacor. Per tant jo crec que, deslleialtat, no n'hi ha cap ni una, i que a vostès i al batle de Manacor, principalment, el que els hauria de preocupar és que s'arregli el torrent de Manacor i que es faci el passeig de S'Illot; això és el que els hauria de preocupar, i en aquest sentit li puc donar garanties que, si de mi depèn, aquestes obres es faran i es faran aviat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Grimalt.

I.12) Pregunta RGE núm. 3139/07, de l'Hble. Diputat Sr. Bartomeu Vicens i Mir, del Grup Parlamentari Unió Mallorquina, relativa a Servei d'Emergències 112.

La següent pregunta és la que formula el Sr. Bartomeu Vicens sobre l'112.

EL SR. VICENS I MIR:

Gràcies, presidenta. La formació, el reciclatge i el perfeccionament dels empleats públics, de l'administració, són objectius de l'Escola Balears de l'Administració Pública, una escola que dóna, creim, assessorament i suport tècnic als processos de selecció de personal. Per tant li volíem demanar, quant a la selecció dels agents d'emergències, concretament, quines són les prioritats de l'Escola de l'Administració Pública en matèria d'emergències.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Vicens. La Sra. Leciñena, per part del Govern, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'INTERIOR (María Ángeles Leciñena i Esteban):

Gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Sr. Diputado, la formación en las áreas de emergencia y de voluntariado de protección civil es uno de los objetivos prioritarios que nos hemos marcado desde la Dirección General de Emergencias de la Conselleria de Interior para poder afrontar con mejores garantías las contingencias de cualquier índole que se presenten.

En base a esta prioridad la programación para los próximos meses es la siguiente: respecto a la formación de los voluntarios de protección civil, la programación prevista son cuatro cursos básicos, dos en Mallorca, uno en Ibiza y uno en Menorca; el primero de los dos asignados a la isla de Mallorca acaba de concluir estos días y ha contado con una asistencia de 30 personas; el segundo se llevará a cabo en diciembre. El previsto en la isla de Ibiza, con 44 personas inscritas, ha empezado recientemente, y en diciembre se iniciará el de Menorca. Así mismo para los días 15 y 16 de diciembre está previsto que se desarrolle un seminario específico para los mandos de protección civil.

En lo que se refiere al área de emergencias se está llevando a cabo un curso formativo para los operadores del 112, y adelantándose en este caso a la programación del año que viene anunciar que durante el primer semestre de 2008 se llevará a cabo un curso para los responsables de área.

Por otro lado el hecho de que la propia Universidad de las Illes Balears haya dado prioridad a la creación de un curso de técnico en emergencias avala la decisión de la Conselleria de Interior de fomentar la formación en todos sus ámbitos competenciales de emergencias. También es una prioridad para la EBAP dar soporte formativo a los servicios de bomberos de esta comunidad autónoma, programando cursos básicos y de mando; se ha diseñado un curso que se impartirá a partir de marzo de 2008 para dar una respuesta a la petición que en este sentido se ha hecho, tanto desde el cuerpo de bomberos del Consell de Mallorca como desde el del Ayuntamiento de Palma.

A lo largo de enero del próximo año también está previsto que la EBAP divulgue todas las acciones formativas que se llevarán a cabo tanto para el personal de emergencias y bomberos como para la protección civil.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sra. Leciñena. Vol la paraula el Sr. Vicens?

I.13) Pregunta RGE núm. 3142/07, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millora del servei públic del transport inter illes.

Doncs passam a la següent pregunta, i darrera de l'ordre del dia, i té la paraula la Sra. Rosa Estaràs.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Deman al president sobre un tema cabdal per a les illes menors, especialment, per a Menorca, per a Eivissa i per a Formentera, un tema que omplert pàgines i pàgines de compromisos i de promeses electorals al voltant del trànsit i del transport aeri entre illes. Vàrem deixar, el govern del Partit Popular a nivell nacional, una declaració de servei públic que establia el preu entre illes en 72 euros i que a més marcava 9 freqüències.

Va ser un compromís del president actual, quan era diputat en el Congrés dels Diputats, millorar i canviar aquesta declaració de servei públic. Quatre anys després del govern del Sr. Zapatero han canviat les freqüències, s'han retallades i els preus estan a 85 euros. Queden poc més de 100 dies del govern del Sr. Zapatero.

Quin dia i quina hora es millorarà aquesta declaració de servei públic perquè les Illes Menors tinguin igualtat d'oportunitats amb la resta dels territoris peninsulars i se'ls doni la qualitat de vida? On és la presidenta del Consell Insular de Menorca per reivindicar amb el mateix èmfasi allò que reivindicava els anys de govern del Sr. Aznar?

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Estaràs. Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Estaràs. Des del primer dia que hem arribat al Govern estam fent feina en aquest tema, que vostè ha valorat com a molt important i ho és, i per tant ja hem mantengut reunions amb l'Estat per treballar per modificar l'obligació de servei públic i, a la vegada, perquè de forma transitòria es pugui estudiar la possibilitat d'aplicar una flexibilització de tarifes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Antich. Sra. Estaràs, té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. El problema és que durant aquests 1.400 dies del govern del Sr. Zapatero vostè estava assegut, Sr. President, en el Congrés dels Diputats i donava suport a aquell govern, i és competència del Govern d'Espanya aquesta solució a aquest problema. La meua pregunta és per què durant aquests 1.400 dies no s'ha pres aquesta solució. S'espera als 100 dies

darrers? Per què varen dir que estaven d'acord que fossin a 27,5 euros els trajectes entre illes, però fa un any que el Sr. Zapatero ho va comprometre i no s'ha complit?

El tema de la tarifa flexible, per què han canviat d'opinió? Vostès varen fer al·legacions en contra i ara hi estan a favor. Em tem que el tema de la tarifa flexible és per guanyar temps; sap que la tarifa flexible pot apujar els bitllets fins a 120 euros, entre un 25 i un 50 de les places dels vols més demanats, i per tant aquí li deman, Sr. President, certeses, que era el que vàrem parlar al debat de l'estat de l'autonomia. Ahir vaig ser a Menorca i és necessari per a les illes menors, Menorca, Eivissa i Formentera, aquest tema, que és cabdal.

Aquí el paper del govern Zapatero, i potser també de vostè, ha estat el d'un gran absent; ni tan sols no ha estat una política incolora. Simplement no s'ha complit la promesa electoral. Aquí li deman concreció, li deman claredat; passin de l'època dels estudis, han tengut 1.400 dies per estudiar i vostè era a Madrid. És un tema complicat i aquí tindrà el suport del Grup Popular, però sí que li deman solucions.

També crec que seria una bona idea que en el nou REB aquest tema fos prioritari en el tema del transport, de tal manera que s'arreglès de manera definitiva en aquesta llei que vàrem acordar en desenvolupament de l'estat de l'autonomia.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Estaràs. La legislatura passada vostè seia su-allà i per tant vostè era la vicepresidenta del Govern de les Illes Balears, i per tant jo el que crec és que vostè tenia l'obligació d'arribar a acords amb el Govern de l'Estat per intentar solucionar aquesta papereta. Jo el que li puc dir és que durant aquesta legislatura s'ha passat d'un 33 a un 50% quant als descomptes aeris, que era una cosa que nosaltres demanàvem al Sr. Aznar i mai no ens va donar.

Jo el que li puc dir, Sra. Estaràs, és que estam aplicant la seva obligació de servei públic, efectivament, un nyap d'obligació de servei públic que en aquests moments intentam donar-l'hi una solució, i en això estam, Sra. Estaràs. Vostè el que no pot fer és demanar-nos que en tres mesos solucionem els quatre anys que vostès no han fet res amb el Govern de l'Estat. Li puc dir que efectivament vostès feren una proposta perquè el Govern de l'Estat els passàs els 18 milions d'euros que inverteix en els vols entre illes, 18 milions d'euros que hi són perquè hi ha hagut un govern socialista que ha augmentat d'un 33 a un 50%, perquè si hi hagués hagut un govern del Sr. Aznar no hi hauria aquests 18 milions d'euros, i no podríem estudiar la possibilitat de poder fer un concurs i, per tant, de poder modificar l'obligació de servei públic. Per tant si en aquest moment hi ha cap possibilitat per fer-ho és gràcies al fet que

qualcú hi ha posat els doblers, i aquests doblers els ha posat un govern socialista, mai no els va posar el govern del Sr. Aznar.

Vostès ens plantejaven una espècie de mercadeig, que el Govern de l'Estat els enviàs els 18 milions d'euros i vostès posarien propaganda en els avions i no sé quantes coses més, res emparat per la Unió Europea ni per les institucions serioses. Intentarem fer una política de seriositat i arreglar els problemes dels ciutadans i de les ciutadanes, que per a això estam.

Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Per què em demana la paraula, Sra. ...?

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Per al·lusions directes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té tres minuts.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies. Simplement per assenyalar i deixar clara la posició del Consell Insular de Menorca que sempre ha estat la mateixa, des de l'any 98 demanant aquí, en aquest plenari, la declaració d'obligacions de servei públic amb preus baixos. Tot açò no ho vam aconseguir amb el vot en contra del Partit Popular fins l'any 2003, des del 98. A partir d'aquí ja vam assenyalar que vertaderament el preu era massa elevat en les obligacions de servei públic fetes pel Partit Popular, des del primer dia, i des del primer dia donarem suport a qualsevol iniciativa vengui de qui vengui per vertaderament defensar un preu i una declaració d'obligacions públiques que suposi una rebaixa al preu interinsular. Donam suport, evidentment, a qualsevol iniciativa, cosa possible avui perquè el 50% que Partit Popular va votar en contra de manera reiterada al Senat ens possibilita tenir una manera diferent de gestionar aquests recursos.

Per tant, qui no ha estat sempre allà mateix és el Partit Popular, amb retard en el reconeixement de les obligacions de servei públic, amb uns preus excessius, votant en contra del descompte del 50% que és el que avui ens dóna l'oportunitat d'un altre sistema. Nosaltres som allà on som, vostès no han complert.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Barceló.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Sí, Sra. Presidenta. Simplement per equitat, per poder tenir un equilibri en democràcia, demanaria la paraula ...

LA SRA. PRESIDENTA:

No l'han al·ludida a vostè directament, Sra. Estarás.

LA SRA. ESTARÁS I FERRAGUT:

Però és que hi ha un desequilibri democràtic i li deman en base a aquest equilibri poder intervenir.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

No hi ha desequilibri.

LA SRA. ESTARÁS I FERRAGUT:

Bé, idò, el PSOE dues veus i el PP una. Gràcies, Sra. Presidenta.

II. Interpel·lació RGE núm. 2459/07, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a situació de l'ens públic Radiotelevisió de les Illes Balears, IB3.

LA SRA. PRESIDENTA:

El punt de l'ordre del dia següent és la Interpel·lació del Grup Parlamentari Popular, relativa a l'ens públic de Radiotelevisió espanyola. Té la paraula, per defensar-la, el Sr. Pastor. Sr. Pastor, té la paraula.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. El motiu de la interpel·lació presentada pel grup majoritari d'aquesta cambra no és altra que la preocupació en què es troba la Radiotelevisió de les Illes Balears després de poc més de tres mesos de govern del pacte d'esquerres.

Anem per part i remetem-nos als fets, perquè, Sr. Moragues, imagín que em contestarà vostè, em dirigesc a vostè personalment, ja que en un moment vaig tenir dubtes sobre qui em contestaria, sobretot per les mostres de coherència i d'unitat que ha tengut aquest govern, vaig pensar que em podia contestar qualsevol membre, i també vaig tenir dubtes perquè si és ver el que va dir el director d'IB3, que IB3 és d'Unió Mallorquina, seria lògic que em contestàs qualsevol dels consellers d'aquest partit.

Sr. Moragues, vostès són presoners de les seves paraules i dels seus compromisos, i aquesta interpel·lació la podríem posar en boca de qualsevol dels partits que avui estan aquí representats, qualsevol dels partits que tenim aquí, a la cambra, podria utilitzar els mateixos arguments que utilitzarem nosaltres en aquesta interpel·lació.

He de dir que ens preocupa, una vegada més, i dic una vegada més perquè no és la primera, ni la segona, i imagín que tampoc no serà la darrera, l'incompliment de les seves promeses electorals. Fa més d'un any el Sr. Antich volia canviar el model de radiotelevisió autonòmic i que el Parlament balear consensuàs el nomenament del director general

mitjançant dos terços de la cambra. Ara sembla que vostès ho han oblidat, però vostès no només no ho compleixen sinó que van molt més enllà i nomenen un director general que no és ni plural, ni objectiu, ni independent, i, a més, en presumeix. Un director amb carnet de filiació a Unió Mallorquina, aquesta deu ser la raó per la qual el Sr. Martorell no té objeccions d'acudir a aquest parlament i reunir-se amb membres del Govern i també amb la Sra. Presidenta d'aquesta cambra, també, nosaltres pensam, autèntica directa d'IB3.

El mateix Martorell reconeixia en comissió parlamentària haver rebut queixes del Govern pel seguiment que va fer IB3 en el tema de Son Espases, ho va fer quan el meu partit li va retreure que l'única opinió que no sortia als informatius, quina causalitat!, va ser la del Partit Popular. Va argumentar que de les 16,30 a les 19,30, les cintes no havien arribat d'hora. Un director general que presumeix de reduir sous però que no diu que multiplica els càrrecs directius. Un director general que crea un equip totalment polititzat majoritàriament del seu partit, és a dir d'Unió Mallorquina, a més, això sí que és cert, d'alguna quota socialista, com un excap de Premsa del Sr. Antich.

Un director general que reconeix que no li importa l'audiència, nosaltres ens demanam per què volem una televisió si no desperta l'interès dels ciutadans?, una televisió, senyors diputats, que només per canviar de programació redueix la seva audiència en més d'un 58%. Aquests dies hem pogut comprovar les baixades espectaculars d'audiència, encara que contínuament vostès les vulguin amagar i les vulguin manipular.

En segon lloc, ens preocupa una cosa que passa, què diria Esquerra Unida si pogués de la producció pròpia, ara ja inexistent? Recorden els seus discursos a la passada legislatura? Sap el Sr. Moragues amb què s'ha convertit el platí carpa on abans es produïen programes d'IB3? Els 800 m² que permetien optimitzar recursos i una considerable reducció de costos s'han convertit en un depòsit de decorats que ja no tenen cap utilitat perquè vostès han decidit externalitzar tota la producció d'IB3.

Què em diuen vostès del model lingüístic d'IB3? Se senten orgullosos que siguem una sucursal de TV3? Pensa que aquest és el model que vol la nostra societat? Pensa que els ciutadans mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterers s'hi senten identificats?

Ens preocupa també el cost, Sr. Moragues, i respecte del pressupost, durant la passada legislatura, l'anterior direcció d'IB3 va deixar aprovar pel consell d'administració una proposta de contracte programa amb la qual es congelava el pressupost. Ara sembla que lluny de tenir la voluntat de controlar o reduir la despesa, el que han fet és incrementar el pressupost 2008 en més de 30 milions d'euros. Ens agradaria saber a què es deu aquest increment, si els programes tenen menys acceptació provocant una baixada d'audiència, i, segons diuen vostès, també han baixat els sous dels seus directius.

Com veu, són moltes les preguntes que m'agradaria que ens contestàs. Ens agradaria saber per què es va crear amb tanta tensió al pacte quan es diuen a terme els nomenaments dels

càrrecs de màxima responsabilitat de l'ens. Per què hi ha tants de membres directius que treballen o que han treballat per a Unió Mallorquina o que estan afiliats a aquest partit, el director general, la directora de gabinet, la directora jurídica, la directa de relacions institucionals, la delegada a Madrid, ... Podria continuar, ja que més de la meitat dels llocs directius tenen una clara afinitat política reconeguda per ells mateixos. Ens agradaria saber amb quins criteris s'han contractat. Ens pot explicar també amb quins criteris es varen acomiadar professionals que estaven qualificats, com la Sra. Umbert, José María Castro, Pilar Moyá, Sonia Escribano, Agustín Sintés, Javier Corominas, Germà Ventayol, Àngela Seguí, Carlos Hernández, etc., un interminable llistat de persones? Pensa vostè com el Sr. Director que va dir que era per ser de l'antic règim? Això ho va dir el Sr. Martorell, pensa vostè com ell?, pensa que això pot ser un motiu? Han calculat vostès el que costarà als ciutadans de les Illes Balears aquests acomiadaments?

Ens podria donar la seva opinió d'una sèrie d'afirmacions? Una, "no es pensi que el meu mèrit és l'enfrontament amb vostè, ens han arribat queixes del Govern de quin és el seguiment que s'ha fet del tema de Son Espases". Pensa que és coherent que els membres del Govern telefonin a la direcció d'IB3 per queixar-se del tractament d'una informació? "Nosaltres no hem vingut a fer audiència, per això n'hi ha uns altres, nosaltres hem vingut a fer televisió de les Illes Balears, l'audiència no és el nostre primer objectiu". Pensa vostè que l'audiència d'IB3 no és important? "Jo no sé el que surt als informatius ni qui va a les tertúlies?" Pensa que és coherent que el director general d'IB3 no sàpiga el que surt als informatius i no sàpiga quines persones van a les tertúlies? "Suposo que com a afiliat d'Unió Mallorquina des de fa anys, Antoni ha considerat que era una persona adequada", no Antoni Pastor, Antoni Martorell, això ho deia Dolça Mulet.

Es poden donar llistats de productores amb què el passat equip directiu tenia contracte amb IB3 i que ara ja no? Tenen calculat el que va costar als ciutadans de les Illes Balears la rescissió del contracte de les empreses productores que estan pendents de judici? Es poden calcular també el que va costar als ciutadans de les Illes Balears la multiplicació de càrrecs de responsabilitat? Ens pot explicar per quin motiu es va comunicar al Sr. Miquel Àngel Nadal, mitjançant un escrit burofax, que deixarien de comptar amb ell sense haver-hi tan sols diàleg? Per ventura va ser, com va dir el director, perquè no parlava català de Catalunya? Pot ser sigui aquest el motiu? Ens pot dir com pensen complir l'article 35 de la Llei de normalització lingüística des d'una televisió que només mira cap a Catalunya?

Ens pot donar l'audiència que es varen trobar el dia que varen arribar i l'audiència que ha tengut aquest cap de setmana IB3? Em referesc, evidentment, a l'audiència mitjana, no als programes que tenen més televidents.

Ens podria donar una explicació de per què varen donar suport la passada legislatura el contracte programa que permetia congelar el pressupost de la televisió i reduir despesa progressivament, i ara no tenen cap interès ni voluntat d'aplicar-lo?

Ens poden convèncer que només és una qüestió de matisos el criteri adoptat per la televisió d'anomenar testimonis els dirigents d'UM imputats quan són imputats?

Com va justificar davant els seus socis d'Esquerra Unida que ja no hi ha gens de producció pròpia, que la carpa plató s'ha convertit en un magatzem de decorats? Pensa vostè que aquest és el model que hem de seguir?

Senyors del pacte, el grup majoritari d'aquesta cambra els convida que deixin de fer oposició a l'oposició i comencin a mirar cap endavant també en IB3. Els demanam que deixin d'utilitzar la televisió de tots els ciutadans de la nostra comunitat com un instrument propagandístic del Govern i com una arma de destrucció política del seu únic adversari que té més del 47% de suport de la nostra gent.

Governin, senyors del pacte, escoltin també una gran part dels ciutadans que vostès avui també representen. Els proposam crear un consorci de gestió audiovisual dels mitjans de les Illes Balears, i així podrem abaratir els costos tan desorbitats que tenen els nostres mitjans. Perquè el nostre grup està preocupat per la manipulació política que representa el tenir directius amb clares afinitats polítiques, els oferim la nostra voluntat de consensuar, sense haver d'esperar la creació d'una llei, el nomenament del director general, intentin-ho, com a mínim, intentin consensuar amb el partit majoritari el nomenament del director. Els demanam que si realment creuen necessari que han de tenir tants de càrrecs directius, que almenys siguin professionals qualificats i no simplement persones amb un carnet polític. Perquè a aquest grup li preocupa el futur de les nostres empreses, proposam que tornin a tenir cabuda totes les productores que abans hi havia, perquè a aquest grup li preocupa la continuïtat de les nostres modalitats lingüístiques els proposam que deixin de mirar cap a Catalunya com a referent i promoguin realment les nostres modalitats. Els demanam que compleixin el contracte programa que va proposar l'antic equip directiu i que ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pastor, li recordo que du un minut i un poc més de temps passat.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Els demanam que compleixin el contracte programa que va posar en marxa l'antic equip directiu i que tots els partits polítics varen aplaudir. Senyors del pacte, el Partit Popular no és el seu enemic, el Partit Popular és el seu adversari polític. Els ciutadans pensaven que haurien après dels errors comesos a la legislatura 99-2003. Durant quatre anys intentaren llevar-nos d'enmig i no ho aconseguiren, quatre anys després tornaren a governar, no es pensin ara que amb una ràdio i amb una televisió ho aconseguiran. Per favor, no manipulin més IB3 i arribin a acords amb el grup majoritari de l'oposició.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Pastor. Té la paraula el Sr. Moragues.

EL SR. MORAGUES I GOMILA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sr. Pastor. Bé, pens que el plantejament de la interpel·lació que vostè fa té dues parts, la part de preguntes adreçades, a més moltes d'elles, a la direcció de radiotelevisió, tindrà oportunitat de plantejar-les directament al màxim responsable de l'ens en el si de la comissió que fa el seguiment i el control de la seva activitat. Jo intentaré canviar un poc de registre i mirar cap endavant, cap a un futur que és possible si vostès van un poc més enllà de les seves pròpies paraules. Si realment darrera les seves paraules hi ha voluntat d'arribar a un acord, ja ho he dit alguna vegada en aquesta cambra, ens hi trobarà, Sr. Pastor.

I ara passaré a respondre la seva intervenció des del convenciment i la perspectiva que la televisió pública hauria de ser, podria ser un dels anomenats temes d'estat i que, per tant, en lloc d'utilitzar-la com a arma política per fer mal a l'adversari, hauríem d'esforçar-nos per trobar normes de funcionament i control democràtiques que a tots ens anassin bé i establir espais d'acord i de disseny conjunt. Des del Govern ho volem fer i creguin que farem esforços per fer-ho possible, i m'agradaria molt que ho poguéssim aconseguir, però per arribar a açò, per arribar a un acord, es necessita, com tothom sap, el concurs mínim de dos, la nostra mà està estesa, senyors del Grup Popular, per quan vostès considerin oportú sumar-se a aquest projecte.

L'objectiu per a nosaltres és clar, el Govern que substitueixi el present no es pot trobar amb el condicionant que representa una estructura com la que nosaltres vàrem trobar, ni és acceptable que el resultat de tres anys de gestió pugui significar un deute superior a 138 milions d'euros, més de 200.000 milions de pessetes, i açò essencialment perquè fa insostenible un projecte d'ens públic de ràdio i televisió per a la nostra comunitat. L'objectiu hauria de ser fer una televisió que deixàs de ser notícia de controvèrsia política i que fos un autèntic servei públic professionalitzat. Tot i així, com és natural, contestaré els seus arguments i ho faré centrant-me en quatre grans temes: imparcialitat, audiència, nomenaments i situació econòmica, sobre la qual vostè ha passat molt ràpidament.

Miri, ja sé que el concepte d'imparcialitat d'un mitjà és molt mal de definir en un debat polític com aquest, no ho intentaré. S'han escrit milers de llibres sobre la imparcialitat des mitjans i hi trobam interpretacions de tots colors, per tant em permetrà que no parli d'imparcialitat sinó d'una altra cosa molt més mesurable, la independència de les persones que realitzen els informatius i els programes respecte de la direcció general. Idò des d'aquest prisma li vull dir que els serveis informatius tenen com a cap una periodista de reconegut prestigi i de comprovada imparcialitat que exigeix i exerceix com a principal criteri els periodístic i no el polític. Les informacions que apareixen als diferents espais de notícies d'IB3 són les que el personal d'informatius, tant el d'IB3 com el de SBT, han considerat més rellevants d'acord amb la seva formació i criteri, i no les que es puguin sol·licitar des d'altres direccions de l'ens o des d'altres institucions.

El Partit Popular ha tingut i té presència als espais informatius de la casa i no consideram procedent la denúncia d'una suposada imparcialitat sense aportar proves al respecte, més enllà d'alguna notícia o una anècdota en concret, que es pugui sotmetre a apreciació personal i partidista. La càrrega probatòria és per a qui acusa, i aquí no s'ha provat res. En qualsevol cas, li vull assegurar que hem avançat molt en aquest aspecte i que avui ja no es tiren cap enrera notícies que no passen el filtre polític.

Pel que fa als programes, també els vull recordar, que participen en tertúlies, tant a *Obert*, com a *Caires*, i els seus directors tenen cura que sempre hi participen, com dic, tertulians propers o del mateix Partit Popular, persones, llinatges com Alarcón, Alemany, Font, Fiol, Cava de Llano, Campos, Cortés, Munar, Rami o Huguet són habituals a les tertúlies de la casa. Fins i tot més, una diputada electa pel Partit Popular presenta un programa de tendències culturals *Babilònia*. Jo no vull recordar aquí com vam haver d'obligar la televisió de Balears de l'etapa anterior perquè el nostre portaveu pogués assistir a un debat, segurament els ho recordarà ell quan intervengui, però açò és així, els models són els que són.

Passam ara, Sr. Pastor, a l'audiència. Amb referència al descens dels índexs d'audiència d'IB3 Televisió les darreres setmanes, he de dir que aparentment ha estat motivat principalment per factors estratègics, ja que ens hem allunyat dels productes estrictament comercials i sense cap dels valors essencials que fins ara eren la principal oferta d'aquesta televisió pública. El canvi d'estratègia implantat per la nova direcció respon a tres qüestions essencials: una, fomentar el desenvolupament de la indústria audiovisual de les Illes Balears, però bo pretendrà que ho facem en tres mesos, en tres anys o quatre anys han estat incapaços de fer-ho vostès, ens hauran de donar un poquet més de temps; dos, fer que la ràdio i la televisió tinguin un caire de servei públic, fent-les més pròximes i donant a conèixer la cultura, la llengua i els valors autòctons, derivats de les prescripcions estatutàries; i tres, fer un ús normalitzats de la llengua pròpia, aquesta és també l'aporta que fa el Govern amb la nova etapa de la ràdio i la televisió de les Illes Balears, i òbviament és un fet que ens diferencia de l'anterior.

Tots els especialistes asseguren que quan es produeixen aquests tipus de canvis, no s'assoleix un augment d'audiència en un curt espai de temps, sinó que a causa de la inèrcia prèvia existent, poden passar mesos fins que la nova audiència prengui coneixement de la nova oferta i es fidelitzi. Això, juntament amb l'aparició de nova oferta televisió, fa que sigui de cada vegada més difícil assolir audiències elevades en poc temps. La diferenciació de la programació fent-la més autòctona és l'avantatge competitiu que tenim davant les grans televisions a nivell nacional i sense dubte creim que l'oferta que proporcionen anirà guanyant adeptes progressivament i farà que l'audiència vagi en augment d'una manera lenta però ferma. El mes d'octubre, primer mes complet des de l'entrada de la nova programació d'IB3, ha obtingut un 4,6%, dos punts i mig menys que en el mes de setembre, i un punt i mig menys respecte del mateix mes de l'any anterior.

S'ha prescindit de nombrosos productes allunyats de la nova estratègia d'aquesta direcció per fomentar el gènere informatiu i la producció pròpia, principalment balear, programes presumptament de gran audiència, com ara *Noche sensacional*, *Gran Prix* o *Gata salvaje*, pensam que no han de tenir cabuda a la nova graella d'IB3. Avui tenim moltes ofertes fetes i produïdes a les Illes que inunden actualment la graella de la televisió autonòmica balear. L'informatiu central del dia *IB3 Notícies Migdia* ha incrementat durant les darreres setmanes els índexs d'audiència fins a assolir quasi el 20% de *share*, una xifra extraordinària que l'acosta a la xifra que va mantenir en un temps l'*Informatiu Balear* de TV1.

Mirin, senyores i senyors diputats. Vostès saben tan bé com jo que aquesta qüestió de les audiències és extremadament complexa i opinable. Algun membre d'aquesta cambra està d'acord que l'audiència d'aquesta televisió pugui per culebrots d'origen aliè o sèries exhibides per altres cadenes? Si algú ho pensa és respectable, però nosaltres no coincidim amb aquesta visió. Jo crec que aquesta no ha de ser la política d'aquesta televisió pública, encara que açò porti uns quants més d'espectadors, i en aquesta direcció se centra la feina de programació que avui per avui fa la nova direcció de l'ens.

Vostès també critiquen la política de cessaments i nomenaments, i jo m'he resistit a una temptació morbosa de treure coses aquí, no ho faré, però tots ho tenim present, vostès també, per tant quan se surt aquí, jo crec que hauríem de ser més prudents amb els conceptes que es posen.

Mirin, a l'hora de procedir al nomenament del nou equip directiu, Sr. Pastor, sap quina situació va trobar el nou director general? Idò bé, miri, la situació era que la majoria dels contractes dels membres de l'anterior comitè de direcció havien estat realitzats en frau de llei, així de clar, eren contractes d'obres i serveis que tenien com a objecte la posada en marxa i consolidació de l'empresa, és a dir, es tractava de contractes indefinits encoberts que donaven dret a una indemnització com a tals. Aquest fet significa que l'anterior direcció va realitzar un blindatge de càrrecs que per la seva naturalesa han de gaudir de la confiança del director o de la directora general, i en aquest sentit es negocia un acord amb quasi tots els directius cessats i van renunciar al 50% de la seva indemnització que, en virtut d'aquests contractes fraudulents, els corresponia.

Mentrestant en política de nomenaments la nova direcció ha fet el següent, no s'han creat nous llocs de feina, ja que aquests han de ser aprovats pel Consell d'administració, s'han aprofitat places creades anteriorment per crear direccions molt necessàries, com per exemple, la Direcció Territorial de centres, alguns dels càrrecs existents han adoptat un nou nom per raons d'operativitat, com és la Direcció Comercial i de Màrqueting que ha passat a denominar-se Direcció de Comunicació o la Direcció de Coordinació de la Gestió que s'anomena actualment Direcció de Gabinet.

Tots els càrrecs cobren un 10% menys que els seus predecessors, tots els directors han signat una clàusula que lliga el seu nomenament al del director general, només per açò el futur, quan vostès tornin al Govern, en aquesta matèria serà molt més avantatjós que el que nosaltres ens hem trobat. Mesures, com dic, que no sols comporten una millora en la

gestió sinó que ens fan avançar lents cap al nou model que he reivindicat al principi de la meua intervenció.

Parlaré ara molt breument, Sra. Presidenta, d'un autèntic problema que té avui per avui IB3: ha de pagar la programació actual i la de l'anterior etapa, i no només ho farem enguany, la majoria dels 138,3 milions de deute heretat en préstecs a diferents entitats bancàries estan en període de mancança fins a l'any 2010 o 2012, depenent de quins crèdits. Aquest fet significa que la programació ja emesa haurà de ser pagada durant molts d'anys, tot un exemple d'insostenibilitat.

A més de tot açò també ens hem trobat amb una estructura empresarial d'externalització quasi total que no és del tot eficient, ja que suposa tota una cadena de comandaments intermedis innecessaris, els informatius es fan a través de productora, però físicament estan a la seu d'IB3. Els serveis tècnics van ser adjudicats a Salom fins al novembre del 2009, gràcies a un contracte que estableix que IB3 no pot tenir relació de caràcter laboral amb els treballadors d'aquesta empresa, tot i que pugui patir els seus conflictes laborals.

I pel que fa a la programació, ens sembla natural que siguin només productores de les Illes Balears les encarregades dels programes informatius de l'actual graella, d'aquesta manera la riquesa queda a la nostra comunitat i no viatja a altres indrets.

Senyores i senyors diputats, ja sé que la televisió pública és massa vegades objecte de debat polític, és natural per la mateixa importància del mitjà, i açò ho hem d'acceptar tots, però jo els demanaria que fessin un esforç per tal de construir una televisió pública que vagi més enllà de les variacions de color polític del Govern, que sigui gestionada per professionals d'aquest servei públic, per uns costos raonables i defensant exclusivament els interessos generals dels ciutadans de les Illes Balears.

Durant aquesta legislatura presentarem en aquest parlament una nova llei reguladora perquè l'actual no és més que una llei antiga apedaçada d'urgència per posar en marxa una televisió que avui no tendria la majoria parlamentària necessària. Però, com he dit abans, no vull parlar massa del passat, perquè el nostre desafiament, el desafiament del Parlament és el futur de la ràdio i de la televisió públiques de les Illes Balears. Els deman, per tant, senyores i senyors del Grup Popular i també de la resta dels grups parlamentaris, que facem plegats un exercici de responsabilitat política per poder construir les bases sòlides d'una televisió pública que probablement no acontenti mai tothom, com qualsevol mitjà de comunicació, però que tenguim una garantia de professionalitat i que sigui gestionada des del respecte més escrupolós a la despesa pública, a la bona fe política i a les previsions estatutàries.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Moragues. Per fixar posició té la paraula per part del Grup Mixt, la Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. En començar la legislatura ja vàrem considerar de manera ben clara que una de les tasques més complicades que se'ns presentaven era la que va ser adjudicada al Sr. Antoni Martorell, en tant que director d'IB3. Ens preocupa també a nosaltres la ingent feina i la ingent tasca que haurà de dur endavant.

Des del nostre punt de vista, durant la passada legislatura IB3 va agafar una deriva que no ens convenia gens ni mica que prenguéssim la televisió pública de les Illes Balears; presentava, per exemple, unes pautes lingüístiques diglòssiques, producció pròpia en català i films doblats al castellà; canvi de llengua sistemàtic davant algú que parlàs castellà; poca programació en llengua catalana i ús d'unes modalitats completament castellanitzades. Així mateix, hi proliferaven programes d'una qualitat més aviat escassa, ja esmentat fa un moment, i plantejats des d'una òptica que poc tenia a veure ni amb la llengua ni amb la cultura ni amb la manera de ser dels ciutadans de les Illes Balears. I encara tot plegat es feia amb una despesa fora mida.

On s'és vist que hi hagués contracte blindats per a algunes d'aquestes suposades estrelles mediàtiques, dels quals no podríem saber-ne per exemple què cobraven? No és estrany que, vists tots aquests errors, IB3 tengués una audiència més aviat escassa i que fos objecte de crítiques profundes per part de tots els sectors de la nostra població que volem una televisió pública de la qual ens puguem sentir orgullosos.

La impressió d'aquesta diputada, des de la seva qualitat de simple espectadora d'IB3 televisió, és que Antoni Martorell ha posat fil a l'agulla. Amb molt poc temps es poden veure els efectes del canvi de govern sobre la televisió pública; abans la qualitat del català només se salvava als informatius, ara s'ha expandit considerablement. Abans predominaven les pautes diglòssiques, la més remarcable de totes el fet que es preferia passar pel·lícules doblades al castellà que no passar-les en català estàndard, ara sortosament aquestes pautes diglòssiques s'estan eliminant i són substituïdes per un ús lingüístic normalitzat. Les modalitats pròpies de les Illes Balears poc a poc van ocupant les modalitats que abans ocupaven del castellà. El català, per tant, va ocupant finalment l'espai que lògicament li ha de correspondre, com a llengua pròpia de les Illes Balears a la nostra televisió pública.

Avui IB3 té més audiència que no tenia durant l'etapa del PP en els informatius, a conseqüència d'aquestes millores. Actualment la televisió autonòmica de les Balears presenta una major qualitat i és menys frívola. Així mateix crec objectivament que a hores d'ara IB3 és una televisió més professionalitzada, més guiada per criteris estrictament periodístics i no estrictament polítics, com es feia des de l'anterior etapa. I s'està fent, així mateix, un esforç important perquè hi hagi transparència en la gestió d'aquest ens públic; s'han retallat despeses innecessàries i injustificables des de tots els punts de vista. I es va aconseguint que es restableixin criteris de racionalitat a l'hora de gestionar la nostra televisió pública, perquè deixi de ser un mitjà car i mal gestionat.

Sabem que es tracta d'una tasca difícil, perquè es patien molts vicis acumulats durant l'anterior etapa de govern; de mica en mica emperò hom pot tenir la sensació que es va posant ordre a la casa i, com a simples espectadors, també de mica en mica començam a tenir la impressió que IB3 és la nostra televisió, abans, certament, no ens hi reconeixíem col·lectivament de cap de les maneres. Per tant, voldria encoratjar el Sr. Martorell a continuar endavant la tasca iniciada, la qual, des del punt de vista d'aquesta diputada, va talment pel bon camí.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Marí. Pel Grup Parlamentari Unió Mallorca, té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. En opinió del nostre grup parlamentari, aquesta interpel·lació és un exercici de sarcasme i és un exercici de sarcasme perquè qui ha posat en marxa IB3 parli de pluralitat, de directrius amb afinitats polítiques, d'externalització, de model lingüístic i de costos, quan la seva pluralitat, la seva externalització, el seu model lingüístic i els seus costos són un desastre absolut, realment fa falta tenir ganes de quedar en ridícul.

La realitat és que IB3 no va començar com a una televisió independent, pluralitat, amb criteris de professionalitat i sense directrius amb afinitats polítiques, sinó tot el contrari, la realitat és que IB3 es va fonamentar en l'externalització de les productores i si el problema és que no es contracte una determinada productora no és un problema de model, és un problema de cercar simpaties a una determinada empresa. Si el problema és el model lingüístic, no és un problema de les modalitats, com se'ns diu; el problema és que el model lingüístic d'IB3 era clarament diglòssic, com s'ha explicat, i era favorable a la llengua castellana en el moment de màxima audiència. I evidentment la llengua castellana ja té multitud de canals de televisió on s'emet; per tant, si l'esforç d'IB3 valia la pena era per fer una televisió amb la nostra llengua i amb la nostra cultura. I no parlar dels costos, perquè 138 milions de deute crec que és un cost més que elevat com perquè es vulguin donar lliçons sobre els costos d'un determinat canal de televisió pública.

Per al Grup Parlamentari Unió Mallorca IB3 ha de ser una eina de normalització i defensa de la nostra llengua i cultura, per a nosaltres ha de ser una eina de difusió de la nostra cultura i dels nostres creadors en totes les modalitats creatives que hi ha. I per a nosaltres ha de ser una eina de potenciació de la nostra indústria audiovisual; ha de ser una aposta per la qualitat, ha de ser una aposta per un servei públic, ha de ser una aposta per la proximitat. I en aquesta via és com s'ha començat a fer feina; evidentment, els resultats no es produeixen d'avui per a demà, però anam pel bon camí, sabem que tendrem una televisió de qualitat feta des d'aquí i amb la nostra mentalitat i

amb la nostra llengua i cultura, i pensam que aquest és el bon camí.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Per part del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca, té la paraula el Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, nosaltres, el Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, compartim totalment la preocupació per la imparcialitat dels mitjans públics que ha expressat avui el portaveu del Partit Popular aquí. Però, ja ho han recordat altres portaveus, quina és la situació que ens trobam de la radio i televisió autonòmica a les Illes Balears? Les notícies importants que no interessaven políticament en aquella època eren reduïdes a la mínima expressió, quan no desapareixien; hi havia fins i tot ordres directes de no cobrir determinades informacions. Les tertúlies estaven totalment descompensades, fins i tot hi havia tertúlies destinades a atacar una persona determinada, amb la fórmula de l'emboscada. Programes confidencials que caiien en la més absoluta subjectivitat, estil barroer i desqualificació; tertúlies d'un únic signe polític, i així podríem continuar. No m'estic inventant res, tots ho sabem, fins i tot tots ho hem patit, o almenys aquest grup que els parla.

La situació ara ha canviat, no hi ha color quant al tractament informatiu; les notícies informatives es fan amb criteris professionals; les tertúlies són plurals i hi ha gent de tot color polític. També a la seva intervenció, senyor portaveu del Partit Popular, li preocupava el cost de la radio i televisió pública; compartim aquesta preocupació, però volem recordar que hi ha més de 138 milions de deute heretat.

Ens preocupa també l'herència deixada per l'anterior equip respecte de la situació laboral dels treballadors i treballadores d'aquelles empreses que presten serveis a IB3, amb un model d'externalització total de tots els serveis. Però aquest és el model que ens hem trobat.

Fa referència també vostè a les audiències, audiències que en el aquells moments varen arribar al 7 i busques per cent, com s'ha dit, i també com s'ha dit corresponien a programes que ja eren emesos per altres cadenes estatals de la..., en fi, de l'estil dels culebrotos veneçolans, el *Gran Prix* i companyia, que, realment, des del nostre punt de vista, a més que eren emesos per altres televisions, no aporten res a una radio i televisió pública de les Illes Balears. En canvi, aquest 4 i busques per cent que hi ha ara correspon a la programació que aconsegueix amb els principis rectoris d'una radio i televisió pública com la que tenim aquí. En canvi la programació pròpia que hi havia abans tenia uns pitjors índexs d'audiència que aquests, molt pitjors. De fet, les pel·lícules que abans s'emeten en castellà tenen una audiència similar a les pel·lícules que ara s'emeten en català; els informatius, com s'ha dit, han incrementat de manera important la seva audiència.

Per tant, l'actual programació, encara que no és la definitiva, i que, certament, és millorable, el nostre grup pensa que s'ha de millorar, que hi ha encara molta feina a fer, però pensam que ben aviat s'iniciarà aquesta nova etapa, més d'acord amb els objectius de la cadena, amb els objectius que ha de tenir una radio i televisió pública de les Illes Balears, amb un model que nosaltres consideram que ha de ser plural, objectiu, públic, de qualitat, que funcioni amb criteris professionals, que potenciï la nostra indústria audiovisual, que sigui un model en la nostra llengua i que doni un servei públic de proximitat, crec que la proximitat és allò que ens farà diferents de la resta de ràdios i televisions.

Això no té res a veure, aquest model que nosaltres proposam, i crec que anam cap aquí, no té res a veure amb el model que hi havia abans. La mateixa directora general anterior quan en el seu moment rep crítiques del model de televisió que hi havia afirma que l'avantatge d'aquest model que vostès varen proposar, imposar, era que si hi havia un canvi polític el model s'adaptava fàcilment al que els nous responsables polítics volguessin; per tant, admetent clarament la politització, la qual ha de ser desterrada.

En definitiva, per tant, creim que aquesta interpel·lació que vostès fan només respon a continuar amb aquesta política seva de demagògia respecte de qüestions que són totalment responsabilitat seva. No hi ha color, com he dit abans, amb la situació que ens trobat i crec que anam pel bon camí.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Barceló. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. ¿Para qué nace IB3? IB3 nace para una cosa: para ayudar a ganar las elecciones al Partido Popular, para nada más; no nace ni con la idea ni con la finalidad de disponer de un servicio público para las Islas Baleares, sino que se configura desde un primer momento como una televisión de régimen, ese es el modelo Estaràs. El objetivo primero que se plantea es conseguir audiencia a cualquier coste para poder tener suficientes espectadores a los que influenciar, puesto que sin conseguir un determinado nivel de audiencia no se puede influenciar a nadie. Para ello se utilizaron frecuencias ya utilizadas por otras emisoras, no es una crítica de ilegalidad, pero fue así. Se adquirieron programas de poca calidad, pero que garantizaban audiencia. Y para los programas que pudieran generar opinión se contrataban adictos al Partido Popular.

¿Cuál fue el método seguido para llegar a este objetivo? Primero, eliminar cualquier intervención de la oposición, tanto en la creación del ente, con lo difícil que es eso, como en la gestión de cada día. De hecho, se aprobó la Ley de IB3 mediante ley de acompañamiento a los presupuestos, como si fuera una urbanización más, así se aprobó. Se excluyó de cualquier órgano ejecutivo a la oposición, solamente estaba en el Consejo de Administración, en minoría lógicamente, y para neutralizarla incluso se redactó un reglamento con la exclusiva voluntad de la directora general.

Se evitaba que se invitase a los miembros de la oposición a los programas de opinión y si se hacía era normalmente previa preparación de encerronas. Yo, concretamente, y pese a estar en la oposición en aquellos momentos y en mi función parlamentaria, nunca jamás fui invitado a IB3 televisión, sólo pude entrar colándome como sustituto de aquél a quien se había invitado y la hostilidad llegó a tal punto que, con ocasión de la campaña electoral, ejercitando el derecho a intervenir, previsto y programado por la propia dirección de IB3, que preveía que tanto en radio como en televisión los socialistas teníamos derecho a que se entrevistaran los candidatos al Parlament, me presenté en ambos medios, tanto en la radio como en la televisión, y fui vetado tanto en radio como en televisión; tanto en uno como en otro, cuando llegué a la radio un señor muy amable me dijo: tengo instrucciones de que no puedes pasar aquí para hacer la entrevista, directamente. Y pese a que la Junta Electoral, que fue quien opinó al respecto, obligó a IB3 televisión, porque a la radio ya no llegamos a tiempo y perdimos ese derecho a entrevistarme, la dirección se negó a obedecer el orden, y sólo cuando advertí que requería la presencia de la Guardia Civil por estar produciéndose un delito electoral al estar impidiendo un acto programado, sólo en ese momento se me permitió aparecer ante las cámaras. Tener que recurrir un candidato a la Junta Electoral y a la Guardia Civil para poder ejercer el derecho al uso de un medio público, ¿dónde se ha visto eso? Ese era el modelo Estaràs, ese el modelo Estaràs a la que le gustaba decir: el Gobierno hace lo que le da la gana con IB3 y cuando venga otro gobierno que haga lo mismo. Esto es lo que se decía.

¿Cuál fue el resultado? Los informativos no tenían credibilidad ninguna; los programas de opinión estaban totalmente desacreditados, en uno de ellos, recuerdo uno de ellos en que, como ya no quedaban cargos del Partido Popular por pasar varias veces, varias veces de forma repetida, se llegó a hacer pasar a todos los secretarios generales técnicos de todas las consellerias en dos tandas, primero una tanda y luego una segunda tanda; naturalmente, siguió con un cero técnico de audiencia, cero absoluto.

También hemos de destacar la quiebra absoluta en publicidad. En los quince minutos, recuerdo, una actuación que fue buena de IB3, porque se retransmitió en directo un partido entre el Atlético de Bilbao y el Real Club Deportivo Mallorca, de la Copa del Rey, se jugaba en Bilbao en aquel momento, fue un acierto escoger ese partido y tuvo una gran audiencia, fue una de las puntas de audiencia; pues bien, en esa punta de audiencia lo normal era tener mucha publicidad, pues bien, durante los quince minutos de descanso estuve observando todos y cada uno de los anuncios, en quince minutos sólo hubo cuatro anuncios que no fueran o del Gobierno de la propia IB3, solamente cuatro. Estamos hablando de un programa puntero de fútbol y en máxima hora de audiencia; fracaso absoluto, resultado: coste insostenible, 138 millones de deuda heredada en préstamos, con un período de carencia hasta el 2010. Descrédito y quiebra es el resultado de la gestión de l model Estaràs.

El cambio. El cambio ha llegado ahora evidentemente: se les ha ofrecido a la oposición, desde el primer momento, participar en IB3, mediante una dirección adjunta, todo el mundo lo sabe. Exactamente lo mismo que tiene el Partido

Socialista en ese órgano, exactamente lo mismo para el Partido Popular, que tengan también una dirección adjunta, para que todas las sensibilidades estuvieran representadas en IB3 y así pudiéramos gestionar esta transición hacia el modelo que enmarcará la nueva ley que se haga en este Parlamento. No han querido, todavía no nos han explicado por qué no han querido, todavía no nos han explicado, ni nos explicarán, por qué no quisieron tener un director adjunto; no han querido participar, cuando podían haber participado.

Ahora, hoy en día, se permite a los profesionales que actúen con independencia, se defiende a las productoras de Baleares y se va acercando poco a poco a lo que ha de ser un auténtico servicio público.

Audiencias. Se ha hablado aquí de audiencias: podrán ver las sesiones de la comisión de control de IB3 de la pasada legislatura y podrán ver como cada vez que le preguntaba a la directora general sobre audiencias, me respondía siempre lo mismo: no nos importa la audiencia, estamos en un servicio público. Y yo le decía: tiene usted razón, pero le preguntaba si me podía decir qué audiencias tenía, que no nos lo decía nunca, no importaba. Pero hay un ejemplo que he puesto alguna vez en esta Cámara, sobre cómo se consiguen las audiencias: mayo de 2007, mes de mayo de 2007, unos meses antes de las elecciones, muy poco tiempo antes de las elecciones generales, ¿cuáles eran las puntas de audiencia de IB3? Chuck Norris y los Rangers de Texas. ¿Hemos de recuperar al Sr. Norris para recuperar la audiencia? Yo, que me perdonen, pero la audiencia que perdamos por ello no la echo de menos, prefiero una televisión de más calidad y de más servicio público, con todo el respeto, naturalmente, al Sr. Norris y a los Rangers de Texas, que ejercieron su función para dar los números con los que ahora puede venir la oposición aquí a decir, oiga, es que ustedes han perdido audiencia. Pues bien, mire, con esos términos y con esos elementos pues creo que no vale la pena tampoco la audiencia que teníamos, porque no constituía un auténtico servicio público ni muchísimo menos.

Pues bien, con el Partido Popular cambiar de modelo, hacer una nueva ley habría sido imposible. Ahora es posible, y tenemos en esta cámara, entre todos, que hacer una ley que garantice la absoluta independencia del model de televisión, especialmente, y de Radiotelevisión Pública de las Islas Baleares, abandonar por completo el modelo Estaràs, considerar que es un modelo que ha muerto, la televisión de partido ha dejado de existir y que comience a existir una televisión de todos, que es lo que necesitamos.

Nada más, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diéguez. El Sr. Pastor té un temps de cinc minuts per a rèplica.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. A mi se m'ha cridat l'atenció quan passava d'un minut, se m'ha recordat que passava d'un minut; hi ha hagut portaveus que cronometrats han passat de cinc minuts i aquesta presidència no els ha cridat l'atenció. Demanaria que es tractàs a tots els partits representats en aquesta cambra de forma igual, ja està bé!

(*Alguns aplaudiments*)

Sr. Moragues, és evident que vostè fa bé el seu paper, *poli bueno, poli malo*, no és ver? I vostè ve aquí, dóna la mà contínuament al Partit Popular i després, a paraules seves tenen un incontrolat que amolla i que vostès no poden dir res; però que no es preocupin que nosaltres els estimam, Sr. Moragues, és a dir, li durarà el que li durarà, és a dir no es pensi que li duri quatre, l'advertesc.

Una televisió que no sigui motiu de controvèrsia. És que jo li he fet un repàs de la gent que està afiliada a un partit polític que té un càrrec directiu, no m'ho he inventat, és que, a més, en presumeixen: una consellera del Consell de Mallorca diu que possiblement la seva filla ha estat contractada perquè fa estona que està afiliada a Unió Mallorquina; és a dir, no ho deim nosaltres, és que ho diuen ells mateixos, és que en presumeixen. I clar, vostè vol que nosaltres tenguem clar que el director és plural, és independent, vostè clar, ho diu, no, sí, som afiliat a Unió Mallorquina, i què? Bé, doncs que no ens pareix bé, simplement això, no ens pareix bé. Perquè evidentment no pot ser independent.

Per tant, nosaltres no hi creim; vostè em diu: els programes són plurals i independents. Vostè, jo crec que és exactament igual que el director d'IB3, que no la mira, vostè no la mira. Si vostè mira el programa *Caires* se n'adonarà del que es diu en aquest programa, vostè ho sabrà.

Vostè em parla és que abans hi havia culebrotos. Escolti, jo li donaré un consell perquè IB3 tenguí audiència, doni el culebrotos de la *Piñata*, doni el culebrot de Son Oms, doni els culebrotos i veurà com augmenta l'audiència, escolti, les doni aquests culebrotos.

(*Alguns aplaudiments*)

Així com en el plenari del Consell de Mallorca vostès no hi varen fer ni referència, és que no hi varen ni referència, a un plenari del Consell de Mallorca; no els interessa, no surt als informatius.

No cauré en la temptació de contestar a qualcú que diu que jo quan puj a aquesta tribuna faig el ridícul. No, ni faig el ridícul, ni insult. L'anterior director general, el director general, anterior cap de premsa o director de comunicacions del Consell de Mallorca va insultar periodistes d'IB3, va amenaçar periodistes d'IB3, va dir "caradures" als membres del Partit Popular; és a dir, nosaltres no ho farem, no ho farem, no caurem en els insults.

A vostès no els preocupa l'audiència. Jo li donaré xifres, divendres passat, 16 de novembre, rècord històric de nivell

d'audiència, 2,7%. No havia passat mai, Sr. Moragues, això no havia passat mai. Dissabte, dia 17, horari de major audiència, 1,1%; és que això no havia passat mai. Clar que és important l'audiència, clar que és important arribar als ciutadans, clar, és que la televisió arribarà que no la veurà ningú, a nosaltres ens preocupa, és molt important.

Vostè ens parla de contractes, que nosaltres hem fet contractes blindats. No, no, Sr. Moragues, no enganyi la gent, nosaltres hem fet contractes d'acord amb l'Estatut dels Treballadors. És que, a més, vostès, com a mínim, s'haurien de posar un poc vermells quan parlen d'aquest tema: vostès, que fan acomiadaments improcedents, per gent, per treballadors de la comunitat, laborals fixos, els quals fa quinze anys que fan feina a la comunitat, vostès els relacionen amb el Partit Popular i els és ben igual indemnitzar i reconèixer que són improcedents, els acomiaden. I vostès parlen en aquest partit de contractes? És que jo crec, Sr. Moragues, que aquest camí no els condueix a res.

I és evident que al senyor incendiari que vostès amollen per fer balanç, és a dir, amb el seu tarannà, jo no li contestaré, entre d'altres coses perquè hi ha una gran diferència entre ell i jo.

(*Remor de veus*)

A mi, Sr. Moragues, no m'obliguen a pujar aquí i fer un paper determinat, no m'obliguen, el meu partit em dóna llibertat d'utilitzar el to i les formes que jo cregui oportú, entre d'altres coses perquè jo, al meu municipi, fa dues legislatures que he guanyat unes eleccions, hi ha altra gent que ni en el seu propi partit ha passat unes primàries, per tant ell mateix es desqualifica tot sol.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments i remor de veus*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Per contrarèplica i per un temps de cinc minuts, té la paraula el Sr. Moragues.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta. Evidentment, per contestar la rèplica del Sr. Pastor no em fa falta cap paper, segurament que em sobren tots aquests, perquè si els hagués de llegir a qualcú d'aquí es posaria més vermell del que hi està, així de clar, Sr. Pastor.

(*Alguns aplaudiments i aldarull*)

A nosaltres que vostè em recordi que ens hauríem de posar vermells, és que em sembla molt fort. Miri, jo no em posaré en qui és l'estratega del Grup Popular, qui decideix, quines coses s'han de tractar aquí; evidentment, aquí es pot tractar qualsevol cosa que sigui competència del Govern, però aquí crec que s'han equivocat. La Radiotelevisió de les Illes Balears, la situació esperpèntica que ens vam trobar a la Radiotelevisió de les Illes Balears és responsabilitat del govern anterior, en

absolut nostra, nosaltres hem fet molt poques coses. Els he recordat abans, fa un moment, algunes de les coses que nosaltres hem fet: fomentar la indústria audiovisual, cosa que a vostès els deixa bastant perplexes, supòs; normalitzar l'ús de la llengua catalana, cosa que no han tingut mai cap interès per fer, i que nosaltres volem que sigui fil conductor de la Radiotelevisió, i fomentar el coneixement de la llengua, de la cultura i dels valors autòctons. I açò a vostès també els és bastant igual, perquè s'estimen més, com deia qualque portaveu, doncs fomentar altre tipus de valors, jo no ho discuteixo, em sembla perfecte el que vulguin.

Però cregui'm, Sr. Pastor, que aquesta interpel·lació crec que és un error estratègic seu, però jo també ho respect.

Jo no vull entrar, i ja els ho he dit abans, i vostè insisteix en el tema, cosa que em sembla molt bé, en el debat sobre tots els temes que ha plantejat pregunta rera pregunta. Jo assumeixo que aquest és un espai que dona molt de joc per a l'enfrontament, però aquest ni és el meu paper ni és el meu tarannà, i jo li agraeixo molt que m'estimin, jo no venc aquí precisament perquè m'estimin, encara que jo, naturalment, com tothom, preferisc més ser estimat que odiat; però en aquest cas el que necessit no és tant que m'estimin sinó que siguin capaços de superar l'oposició que vostès fan des d'aquesta tribuna a la seva gestió de la Radiotelevisió i siguem capaços de mirar per endavant, que és el jo torn repetir.

Per la meua part, com dic, no vull transitar el camí de la confrontació i tots els temes que vostè ha posat damunt la taula, li torn repetir, els podrà tractar a la comissió de control de la Radiotelevisió que té el Parlament. I dic que no ho faré, i li torn repetir, no perquè no tenguí arguments o dades per intentar demostrar quina és la situació i quins són els responsables, perquè evidentment de dades en tenim prou; òbviament no és responsable de la situació, i també açò ho vull deixar absolutament clar, el Govern actual, el qual encara, com he dit, no ha pogut fer massa coses per rectificar una situació i que requerirà encara mesos de feina intensa.

Per cert, el pressupost de l'any 2008, que és una pregunta que m'ha fet a la primera intervenció, és de 58 milions d'euros, front als 85 milions d'euros del darrer pressupost que va aprovar el Partit Popular, per tant no hi ha un augment de 30 milions, el qual no sé molt bé d'on s'ho ha tret, però supòs que també ho podrem discutir en un futur.

Però com li deia, l'interès del Govern és sumar punts de vista, és sumar models alternatius, és sumar experiències, qualsevol iniciativa per aprofundir en els camins de la imparcialitat, de la pluralitat i de la qualitat, que a tots ens preocupa si hem de fer cas de les paraules, jo dubt que darrera aquestes paraules hi hagi realment aquests interessos. Però realment si darrera les seves paraules, Sr. Pastor, hi ha aquests interessos els compartim, ens podem assegurar i en podem parlar, perquè de l'interès mutu que tenim el Govern i els distints grups del Parlament, ha de sortir..., aquest interès mutu ha de desembocar en una nova llei reguladora de l'ens públic. Açò és el que ens demanda la situació de l'ens i açò és el que ens

demanda crec jo, la comunitat autònoma. Esper que se sumin a aquest oferiment.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Moragues.

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 2287/07, presentada pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a creació del Memorial Democràtic de les Illes Balears.

Finalment passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la proposició no de llei presentada pel BLOC per Mallorca. Per defensar la proposició té la paraula el Sr. Llauger.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Avui es compleixen 32 anys de la mort del dictador Francisco Franco. La jornada d'avui, 20-N, ha estat sovint utilitzada pels nostàlgics de l'antic règim, per a les seves demostracions d'adhesió franquista i de rebuig de la democràcia. El que avui proposam des del BLOC per Mallorca i PSM-Verds és que el Parlament aprovi una iniciativa en sentit diametralment contrari. Una iniciativa que té com objectiu central que les institucions de les Illes Balears facin una passa endavant en el reconeixement de les persones que mai no varen deixar de lluitar per a les llibertats i per a la democràcia.

Proposam la creació d'un memorial democràtic, una entitat, tal com diu la proposta d'acord, que haurà d'encarregar-se de portar a terme una política institucional de recuperació de la memòria democràtica, coordinant l'acció que en aquest camp fan diferents institucions i donar suport per les iniciatives de la societat civil. Entenem per memòria democràtica en aquest context, el record de les víctimes de la violència i la repressió i el reconeixement dels defensors dels valors democràtics durant els períodes de la II República, la Guerra Civil i la dictadura franquista.

Feim aquesta proposta des del convenciment que les Illes Balears, com a societat democràtica, tenen un deute contret amb el passat. És el mateix deute que té contret el conjunt de l'Estat i que tenen cada un dels pobles i països que el configuren. En els darrers temps hem vist avanços en relació a aquest deute, a les Corts Generals està a punt d'aprovar-se de manera definitiva l'anomenada Llei de la Memòria Històrica i que suposarà una passa endavant per bé que incompleta encara, des del nostre punt de vista. Altres comunitats autònomes estan creant instàncies administratives, en nom i caracterització diversa, que tenen objectius anàlegs al memorial que proposam avui per a les Illes Balears. Ni el Parlament, ni el Govern de les Illes Balears poden ser aliens a aquest moviment.

Feim aquesta proposta des del convenciment també que es tracta d'una tasca pendent que ja no pot esperar més. La nostra societat democràtica d'avui ha de fer el que la transició a la democràcia no va poder, o no va saber fer. No és aquest el

moment de jutjar si durant la transició la voluntat de consens es va traduir respecte aquest passat, en una prudència convenient o manca del coratge necessari. El que és indubtable és que arribats a l'any 2007, és ara o mai. Ara encara són vives persones que poden aportar testimonis valuosos i persones que mereixen un reconeixement. Som, senyores i senyors diputats, la darrera generació que té una memòria viva de la II República i de la Guerra Civil. I quan dic memòria viva, no vull dir òbviament el record directe i personal, sinó el tracte continuat i freqüent amb alguns dels que sí han estat protagonistes i testimonis directes. El que no es faci ara, difícilment es farà més endavant.

M'agradaria en aquest punt introduir un reconeixement a la tasca del moviment ciutadans de reivindicació de la memòria democràtica. Ells han estat l'impuls decisiu perquè les institucions es plantegin avui la reparació del deute a què feia referència. La seva feina omple sovint el buit del que s'ha deixat de fer des dels poders públics, fins i tot en capítols de tanta càrrega humana com l'acompanyament i el suport a les víctimes i als seus descendents. Gràcies a aquests moviments ciutadans, avui tots entenem que la reconciliació amb el passat no és real si no es basa en la justícia i en la veritat.

El que avui proposam és que el Parlament insti el Govern a la creació del memorial democràtic. Esbossat l'objectiu fonamental, hi haurà temps per establir la relació concreta de tasques i objectius que correspondran a aquest organisme. L'exposició de motius d'aquesta proposta ja n'esmenta alguns a títol indicatiu: l'elaboració d'un cens de totes les víctimes de la Guerra Civil i de la dictadura. La investigació sobre les persones desaparegudes de manera violenta durant aquests períodes. La recopilació de testimonis orals de les víctimes supervivents. L'organització de cursos i seminaris. La publicació i difusió d'estudis. O organització d'actes de reconeixement a les víctimes. Només vull afegir el nostre desig que amb la implementació d'un programa concret per a aquest memorial tots els grups hi aportin la voluntat de consens que avui demanaré per a aquesta proposta.

He tractat fins ara d'explicar el que vol ser aquest memorial democràtic de les Illes Balears. Crec que és inevitable, vist el debat públic existent en la societat espanyola entorn de la memòria de la Guerra Civil i del franquisme, dir algunes paraules sobre el que no és. No és, senyores i senyors diputats, una iniciativa per obrir ferides. No és una iniciativa inspirada en cap ànim de revenja. No és una iniciativa per remoure el passat, a fi de revifar enfrontaments antics. No és res de tot això. Les Nacions Unides estableixen que els principis de veritat, reparació i justícia han de guiar els processos de superació d'enfrontaments i de transició cap a la democràcia. I no crec que ningú vegi les Nacions Unides com un organisme sospitós de voler obrir ferides o d'atiar un enfrontament civil.

No faria falta que aclarís que el reconeixement i la reparació es deu a totes les víctimes i totes vol dir totes. Totes mereixen el record i l'esforç per a la preservació de la memòria. Ni faria falta que aclarís que la proposta està feta des de la consciència que en un enfrontament civil la brutalitat no ve tota del mateix costat. Al mateix temps però, defensam una política pública de recuperació de la memòria democràtica que tenguí present els avanços democràtics que va significar la II

República. I que tenguí ben present a qui va correspondre durant la Guerra Civil la defensa de la legalitat democràtica del moment i qui va ser fidel als valors de la democràcia i de la llibertat. Aquests són els valors, en definitiva, que sustenten el nostre ordenament democràtic actual i al mateix temps, que defensam els drets de totes les víctimes al reconeixement, no oblidam que hi ha una part de les víctimes a qui aquest reconeixement els ha estat negat durant dècades.

Acab amb una frase d'una d'aquestes persones que mereixen el nostre record i homenatge, Francesc De Sales i Aguiló, professor, científic i incansable activista polític i cultural, va ser un dels més importants representants de l'exili cultural balear i va fundar la revista *Mallorca Nova*, òrgan d'expressió dels refugiats mallorquins a Catalunya. L'any 1937, en aquesta mateixa revista, Francesc De Sales i Aguiló s'adreçava des de Barcelona a les víctimes de la repressió que durant aquell temps assolava Mallorca, amb aquestes paraules: "la Mallorca nova de l'endemà reivindicarà la vostra gesta, la vostra vida, la vostra obra i exaltarà la vostra memòria. Els nostres germans caiguts en defensa de la llibertat són ja esperit de l'esperit immortal de Mallorca".

Senyores i senyors diputats, desitjam amb tota sinceritat que aquesta proposta sigui aprovada amb el vot favorable de tots els grups de la cambra, no hi pensam cap motiu perquè no sigui així. És una proposta feta des del compromís amb la democràcia i les llibertats. Un compromís que vull pensar que és compartit per tots els representants de la ciutadania que conformen aquest Parlament.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Per fixació de posició i per un temps de deu minuts té la paraula el Grup Mixt.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats. Vagi per endavant tot el nostre suport de la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari del BLOC per Mallorca i PSM-Verds de Menorca, a favor de la creació del memorial democràtic de les Illes Balears. Arreu d'Europa s'ha produït una onada de processos de recuperació de la pròpia memòria històrica. La caiguda del mur de Berlín va accelerar aquest procés als països de l'Est i entre nosaltres, malauradament, han hagut de passar 30 anys de sistema democràtic abans de decidir-nos per recuperar aquesta part del nostre passat, amb la intenció naturalment de no tornar-lo a repetir.

L'any passat tot Hongria va celebrar l'aniversari de la revolta dels hongaresos contra l'ocupació soviètica. L'any 1991 les repúbliques bàltiques varen decretar allò que per a ells constituïa el final de la II Guerra Mundial. Willy Brandt, canceller de la República Federal d'Alemanya va demanar

perdó de genolls pels crims comesos durant el nazisme, certament crims contra la Humanitat. Arreu d'Europa, els països que han viscut règims totalitaris i dictatorials es produeix un procés de recuperació de la memòria. Entre nosaltres tot plegat fins ara ha constituït un autèntic tabú. La transició espanyola a la democràcia va ser molt diferent de la que es va portar a terme a altres països. Tal vegada no es podia fer d'una altra manera, però ara som a temps de redireccionar les coses i de recuperar la memòria històrica.

A l'Estat espanyol s'ha fet en aquest sentit una llei massa tímida, que no revoca les bases legals, que no legítimes, dels crims comesos pel franquisme i que deixa sense anul·lar els judicis del President Companys, d'Emili Darder, o d'Alexandre Jaume i tantes altres víctimes de la dictadura. Cal recordar, hem de tenir-ho molt present, totes les víctimes, tan les que formaven part d'un bàndol, com les de l'altre. Com diu l'historiador Josep Massot i Muntaner, és molt important reconèixer el dolor que a cada bàndol va infringir als que pensaven de manera diferent, o se situaven en un lloc diferent. Per a nosaltres és igualment execrable la mort del Tinent Oells, la de Carrasco i Formiguera, o la del Bisbe (...). I això no vol dir que considerem igual la legitimitat d'ambdós. Va ser el bàndol franquista el que es va alçar contra el Govern legítim de la República.

El memorial des del nostre punt de vista hauria de servir per, en primer lloc recuperar la memòria històrica. Realitzar estudis científics sobre la història que ha sofert el nostre poble. Reconèixer juntament amb la repressió política, la repressió lingüística i cultural. Organitzar seminaris, jornades, conferències i d'altres activitats de caire acadèmic i de divulgació social. També és important involucrar així mateix la nostra Universitat i també els instituts d'estudis locals en aquesta recerca. I finalment s'ha de tenir ben clar que la creació del memorial democràtic de les Illes Balears ha de servir per superar els tabús que encara pesen sobre una etapa que no volem que mai més es pugui tornar repetir entre nosaltres. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari d'Unió Mallorquina té la paraula el Sr. Vicens.

EL SR. VICENS I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Parlant de la creació del memorial democràtic i parlant de la nostra història recent i que des d'Unió Mallorquina creim que no ha de ser oblidada, el pas d'una dictadura a la democràcia, evidentment en el nostre país quan es parla d'això s'ha de parlar i és un bon punt de partida, de la Constitució espanyola. Hem d'admetre que primer va ser ratificada a través de referèndum i això ja li dona un poder, una força important. I que a més, va ser un instrument de concòrdia i de convivència en el futur, per a la instauració de la democràcia, per al reconeixement de drets i de llibertats dels ciutadans. Creim que evidentment va marcar un abans i un després. Fins i tot, va ser aprovada per la immensa majoria de forces polítiques, amb qualque excepció.

Però també hem de reconèixer que en aquell moment, la transició, tot i que va ser exemplar, va ser difícil. Era evident que hi havia tot un seguit de forces que representaven l'esperit del franquisme, o del 18 de juliol, que encara perdurava i tenia molta força i s'havia de conjugar amb totes unes ganes de llibertat de la societat espanyola en el seu col·lectiu, dels pobles que la conformen i de cada uns dels individus, dels ciutadans i ciutadanes. Per tant, això es va haver de posar en consonància una cosa amb l'altra. És evident també que les estructures franquistes i que les forces fàctiques eren poderoses i no permetien determinats reconeixements a les víctimes de la dictadura. Per tant, hi va haver importants renúncies en ares al consens i en ares a la convivència i la democràcia.

És bo també dir que aquesta convivència dur tot un seguit de drets i de llibertats, drets congènits de les persones, com pot ser la dignitat, la llibertat, els drets inviolables, els drets fonamentals que per ser justs i el Grup d'Unió Mallorquina creim que ho hem de ser, aquests mateixos drets de dignitat, de llibertat, d'igualtat s'han de traslladar i ara és un bon moment, als qui varen ser víctimes del franquisme, víctimes de la dictadura. I és evident també que ara en una democràcia ja consolidada totalment i madura, permet aprofundir allò que en aquell temps no es va poder fer, aprofundir en aquesta memòria històrica. S'ha dit aquí i és evident que és així, que altres països que han sofert dictadures sagnants, ho han fet així. No parlem de països allunyats, parlem de països europeus, Alemanya, els països de l'Est. Etcètera. Aquesta memòria que en un moment es va haver de difuminar, per causes, ja s'ha dit, per mantenir aquesta pau social, ara és bo que es visualitzi amb fets objectius. Els fets objectius que no tinguin cap tipus de revenja, però és bo també que les noves generacions, la gent jove quan li parles del franquisme... bé i no tan jove, hi ha qualque despistat amb càrrec polític que encara diu que durant el franquisme es vivia bé. Però sobretot a les noves generacions els parles de franquisme i és com si els parlessis de Carles V, ho veuen molt enfora. I això és així.

Per tant, recordar i sobretot homenatjar les víctimes, a les famílies que varen passar un mal moment i han passat un mal moment moralment parlant, tot això creim que és de justícia i d'equitat, precisament en aquests drets d'igualtat i de dignitat de les persones recordar-ho i fer-los aquest homenatge. Homenatge no només a les víctimes, perquè també creim que una de les grans víctimes del franquisme va ser l'Espanya plural, varen ser els diferents països i nacionalitats que conformen l'Estat espanyol i va ser també les diferents cultures i llengües que la conformen. No només és un tema individual com individus, de patiment, de sofriment moral, sinó de patiment i sofriment moral de totes les cultures i llengües que conformen l'Estat espanyol.

Per tant, parlant concretament de dignitat d'aquestes víctimes d'un dret natural a aquest reconeixement, sempre amb respecte a aquests valors aconseguits dins la democràcia, creim que s'ha de donar suport a aquest memorial. I es tracta simplement de fer aquest reconeixement. No creim que sigui oportú transportar problemes del passat al futur, no creim que sigui oportú tampoc començar a fer investigacions, o fiscalització individual del que va passar. Però sí que aquest reconeixement als pobles, a les víctimes, a les cultures objecte de repressió franquista, gent que va sofrir per defensar les

llibertats i la democràcia, tan individual com col·lectiva, mereixen aquest reconeixement. Creim que tampoc es tracta d'un tema jurídic, de fer una revisió jurídica que seria molt complicat i duria molta complexitat jurídica. Però sí, insistesc, donam suport a aquesta proposició no de llei i també vull accentuar que sense cap esperit d'investigació sistemàtica, ni desenterrar vells fantasmes. No es tracta d'això, sinó que igual que s'ha mirat el futur amb llibertat, també mirar el passat amb llibertat o objectivitat històrica i amb equitat i justícia de totes les víctimes de la repressió franquista, insistesc, individual i col·lectiva.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Lladó.

LA SRA. LLADÓ I POL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. En primer lloc vull dir que la proposició no de llei presentada pel BLOC per Mallorca i PSM-Verds, sobre la creació d'un memorial democràtica a les Illes Balears rebrà el total suport del Grup Parlamentari Socialista. I rebrà el suport perquè les Illes Balears, al igual que la resta de l'Estat, es varen viure uns fets que atemptaren contra la dignitat i la llibertat de les persones, entre el cop d'estat del 18 de juliol de 1936 fins al final del règim franquista. Cal recordar igualment que el trencament de la Guerra Civil suposà la consolidació d'una dictadura que suprimí les llibertats, va combatre els valors democràtics i imposà un ideari totalitari.

És hora per tant, que totes aquelles persones que varen patir injustícies i greuges, derivats de motius polítics i ideològics, així com aquells que perderen la vida o varen ser sotmesos a treballs forçats, o varen ser empresonats, puguin recuperar la memòria personal i familiar. Un dret, com ha dit el diputat Llauger, que es troba regulat per les Nacions Unides, pel que fa a la protecció i promoció dels Drets Humans mitjançant la lluita contra la impunitat. És un bon moment per recordar amb veu alta aquesta citat: "cada poble té el dret inalienable a conèixer la veritat dels esdeveniments succeïts en el passat en relació a la perpetuació de crims aberrants i de les circumstàncies i motius que dugueren mitjançant violacions massives o sistemàtiques a la perpetuació d'aquests crims. L'exercici ple i efectiu del dret a la veritat proporciona un coratge fonamental contra la repetició d'aquestes violacions".

Aquesta argumentació s'adapta, senyores i senyors diputats, a la voluntat d'aquest Govern a l'hora d'impulsar una política pública de recuperació de la memòria democràtica, ja que durant el període esmentat les Illes Balears varen ser una llarga llista de vídues, orfes, exiliats interiors, ciutadans i ciutadanes que no sabien on eren els seus. Balears va ser una terra dominada per les lleis imposades pels militars antirepublicans i falangistes, disposats a fer una neteja ideològica. Però malgrat el silenci i la nocturnitat, malgrat els trets a traïció, la repressió tenia noms, tenia llinatges, tenia cara i ulls. També és cert que la veritat no sempre està tota del mateix costat i si em demaneu què entenem per memòria

històrica, us diré que no és possible referir-se a la Guerra Civil des de les institucions democràtiques sense reconèixer totes les víctimes. La relació entre el passat i el present és una relació complexa, aquest procés implica sempre una part d'oblit, la consciència de la pèrdua, la voluntat de recuperar i en definitiva, la ideologia de la recuperació.

El memorial democràtic es fonamenta precisament en aquesta ideologia de la recuperació, fet que implica el rebuig a la violència. I és per aquest motiu que pensam que hem d'actuar amb voluntat de consens, sense cap renúncia i amb el ferm compromís de desenvolupar amb l'impuls del Parlament de les Illes Balears una vertadera política de recuperació de la memòria històrica. Aquesta tasca ens ha de conduir a restablir la normalitat i el respecte en relació als fets succeïts durant la Guerra Civil i la dictadura franquista. Crec que igualment seria necessari conèixer les sentències injustes dictades durant la dictadura del General Franco, tan derivades de motius ideològics i significativament anul·lar aquelles sentències penals pronunciades dins l'àmbit de la jurisdicció ordinària o militar en la vulneració del dret a la presumpció d'innocència i el dret a la defensa. S'ha d'instaurar la justícia, promoure la concòrdia amb la ciutadania, reivindicar l'honor de les víctimes, siguin qui siguin, i tancar definitivament les ferides produïdes per l'enfrontament.

S'ha de reconèixer el dret de les víctimes i de les seves famílies a la reparació i reconeixement personal, podent recuperar l'honor i la dignitat pública de la biografia personal. Apel·lant el passat podrem comprendre el present i així enfrontar el futur amb dignitat. Aquesta actitud és signe de cultura política a les societats desenvolupades. És una demostració de virtut pública, a la qual els representants de la sobirania no podem renunciar.

Com ja s'ha dit anteriorment, els estats amb més tradició democràtica han duit a terme polítiques públiques destinades a difondre la seva història com a referent de la ciutadania. I ara a les Illes Balears, gràcies a la creació del memorial democràtic, es podrà dur endavant una política institucional de recuperació de la memòria, coordinant les accions que en aquest matèria ja han fet diversos organismes que reclamen la restitució de la memòria. Una part del nostre passat que ha estat eludida de manera intencionada.

Les tasques per dur a terme són moltes i variades, ja que entram dins un camp patrimonial molt divers amb un ampli ventall de fons, que van des dels testimonis orals d'aquelles persones que varen lluitar a favor de les llibertats democràtiques, fins al material audiovisual, sense passar per alt les fons literàries, així com la localització dels llocs geogràfics relacionats amb fets significatius de la duresa de la guerra i la postguerra. Per aquesta raó serà necessari comptar cada vegada més amb la transversalitat a l'hora d'enllestir la feina, ja que s'haurà de treballar de ben a prop amb institucions públiques, així com amb professionals especialitzats de diverses disciplines, ja que a la societat del coneixement a la qual pertanyem, cada vegada són necessàries més eines per poder reconstruir el passat de manera fidedigna.

És important igualment la tasca de difusió, abastant en aquest sentit diversos àmbits, des de l'escolar fins a

l'especialitzat, per arribar a totes la societat de les Illes Balears, ja que pensam que les noves generacions de ciutadans i ciutadanes tenen el dret de conèixer la història per poder fer els seus valors democràtics d'igualtat, solidaritat, pau i llibertat.

Finalment voldria remarcar que el Grup Parlamentari Socialista és conscient que recuperar la memòria personal i familiar és un dret, expressió de plena ciutadania democràtica, un dret fonamental com fonamental és la memòria individual i identitària. Recuperar la memòria individual és un dret personal i recuperar la memòria col·lectiva és un deute d'un govern democràtic.

I ara sí, i amb això acab, vull recordar algunes frases de Guillaume Apollinaire. "No es pot dur a tot arreu del cadàver del nostre pare, se l'abandona en companyia d'altres morts, i ens recordam d'ell, el trobam a faltar; parlam d'ell amb admiració, i si algú de nosaltres arriba mai a ser pare que no esperi dels seus fills que carreguin amb el nostre cos durant tota la vida". Hem de pensar com el poeta, hem de saber on tenim enterrats els nostres morts, on és la nostra història per mirar el futur sense rancor i sense esperar que les generacions properes hagin de tancar les nostres ferides.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. El calendari ha fet que avui, dia 20 de novembre, quan es compleixen exactament 32 anys de la mort del dictador i més de 70 d'un dels episodis més cruels que ha patit la nostra Espanya, ens trobem en aquesta cambra debatent sobre la conveniència o no de crear un memorial democràtic encarregat de recuperar una determinada i particular memòria.

I si avui molts recordam aquesta data per la gran càrrega de significat que té per als demòcrates, des del Grup Parlamentari Popular també volem recordar i també volem celebrar la data d'un 20 de novembre de l'any 2002, només fa cinc anys, quan la Comissió Constitucional del Congrés dels Diputats va aprovar per unanimitat -i ho dic, per unanimitat- de tots els grups parlamentaris una declaració institucional en la qual signaven el compromís de no emprar la història com a arma i mantenir l'esperit de concòrdia i reconciliació que va presidir l'elaboració de la Carta Magna de l'any 78. I avui no és que sembli que aquest esperit es vulgui trencar, sinó que la iniciativa de portar endavant una llei per a la recuperació de la memòria històrica ha convertit en autèntic paper banyat aquell gran i ja entenc jo irrecuperable acord, circumstància aquesta que des del meu grup parlamentari lamentam i ho feim d'una forma absolutament extraordinària.

Senyores i senyors diputats, els espanyols hem d'assumir la història del nostre poble, tots som fruit de la mateixa història,

i sense cap dubte l'hem de continuar, però l'hem de continuar no per repetir-la, tampoc no s'ha d'oblidar, sinó que l'hem de continuar per procurar invertir-la. Senyores i senyors diputats, hi ha una història irremeiablement ocorreguda, que no és altra que el propi passat dels homes, que és el nostre passat que, com dic, l'hem assimilar amb la maduresa, amb la serenitat i amb la valentia que se suposa a un estat com el nostre, un estat que ha sabut trencar..., perdó, que ha sabut tancar entre tots ferides entenem ja cicatritzades.

Arribat a aquest punt consider que és absolutament irremeiable recuperar del record -perquè ho consider absolutament imprescindible- unes paraules d'una persona, un brillant catedràtic, catedràtic de seny democràtic i catedràtic de sentit comú col·lectiu, una persona que amb les seves aportacions, sense cap tipus de dubte, ha col·laborat a la construcció dels fonaments d'una societat d'homes lliure. A aquesta mateixa persona, a una entrevista fa uns anys a propòsit de la commemoració del vint-i-cinquè aniversari de la Constitució Espanyola, un periodista li feia la següent pregunta: "*¿Qué es lo que más le gusta de la Constitución*", i responia: "*Que ha establecido una convivencia estable, libre, con unas instituciones, un sistema y unos procedimientos aceptados por la inmensa mayoría. Por primera vez ha roto la dialéctica de las dos españas. Antonio Machado hoy hubiera tenido que corregir aquello de 'españolito que vienes al mundo, te guarde Dios; una de las dos españas ha de helarte el corazón'. Eso ya no sería posible con la Constitución de 1978, pues de todas las constituciones ésta es la primera constitución que no es de la mitad del país contra la otra mitad*". I el periodista insistia i li feia una segona pregunta: "*¿Y se reconciliaron las dos españas en 1978?*", i respon: "*Sí, creo que con un esfuerzo de buena voluntad, especialmente de la izquierda, que era realmente la que más había perdido y la que más había sido castigada. Desde estas dos perspectivas creo que la izquierda cedió más, pero también la derecha fue generosa en ese momento*".

Són paraules de qui va ser president de les Corts Espanyoles i representant del Partit Socialista Obrer Espanyol a la comissió encarregada de redactar la Constitució Espanyola. Tots el recordam: el Sr. Gregorio Peces Barba, i són paraules amb les quals molts de que som aquí estarem -pens jo irremeiablement d'acord. Com també entenc que de la mateixa manera podríem també coincidir amb el que va dir a un emblemàtic debat de la transició, com va ser el debat corresponent a la Llei d'amnistia del 77, un il·lustre representant del Partit Comunista. Deia el Sr. Marcelino Camacho: "*¿Cómo podríamos reconciliarnos los que nos estábamos matando los unos a los otros si no borrábamos ese pasado de una vez para siempre? Queremos abrir la vía a la paz y a la libertad, queremos cerrar una etapa, queremos abrir otra*", i deia: "*Nosotros precisamente, los comunistas, que tantas heridas tenemos, que tanto hemos sufrido, que hemos enterrado a nuestros muertos y nuestros rencores, nosotros estamos resueltos a marchar hacia adelante en la vía de la libertad, en esa vía de la paz y del progreso que hoy se abre*".

Senyores i senyors diputats, al llarg de l'anterior legislatura, en aquesta mateixa cambra, en aquest mateix parlament, aquest hemicicle ha estat objecte en diverses ocasions d'iniciatives relacionades amb la recuperació de aquesta memòria de la qual vostès tant parlen, i també de la mateixa manera han estat

objecte de debat iniciatives promogudes amb la veritable intenció d'arribar a un enteniment respecte a la història col·lectiva de tots els espanyols, sense cap tipus d'exclusions, també sense cap tipus de complexos, i amb la mateixa objectivitat, fugint de l'emotivitat i deixant pas al rigor i a la fredor de les anàlisis històriques. No obstant això em permetran, senyores i senyors diputats, que trobi una diferència ben notable: les primeres iniciatives relacionades amb la memòria històrica sortien de la bancada de l'esquerra i les darreres, les darreres anomenades, eren promogudes pel meu grup parlamentari, pel Grup Parlamentari Popular.

I perquè ningú, cap diputat, no tenguí cap tipus de dubte i per una qüestió estricta de coherència política i també de conviccions pures i estrictament democràtiques, he volgut també recuperar la part dispositiva d'una proposició no de llei que el meu grup parlamentari va presentar l'anterior legislatura en aquesta cambra, i que precisament va ser aprovada pel Ple de la mateixa i on es va definir el nostre posicionament per tal de recuperar, com dic, l'esperit de la transició, fonamentada en valors de reconciliació, el consens, la pau i la convivència social entre els ciutadans de la nació espanyola sense cap tipus de discriminació per raons de creences polítiques i religioses.

En aquella proposició no de llei que el Grup Parlamentari Popular va presentar en aquesta cambra hi havia cinc punts clarament diferenciats. El primer deia: "El Partit Popular o, bé, el Parlament de les Illes Balears condemna el cop d'estat dut a terme per el general Franco el 18 de juliol de l'any 36, que tengué com a conseqüència la guerra civil"; avui aquest diputat, aquí damunt aquesta tribuna, i tots els diputats del meu grup parlamentari, ho subscriuen. El segon punt condemnava el cop d'estat de l'any 1934 contra el govern legítimament constituït de la Segona República; aquest diputat avui ho torna certificar damunt aquesta tribuna, igual que ho fa la resta de diputats del meu grup parlamentari. El tercer punt venia a condemnar els actes de persecució i de violació dels drets humans per motius polítics, ideològics i religiosos duts a terme abans i durant la guerra civil. El quart punt condemnava la repressió franquista que es dugué a terme a Espanya des de finals de la guerra civil fins a la mort, avui fa 32 anys, del dictador. I el cinquè i darrer punt venia a ratificar el valor que té la veritat històrica, així els valors de la transició a Espanya, com és la reconciliació, com és el consens, com és la pau, com és la convivència social entre tots els ciutadans de la nació espanyola sense cap tipus de discriminació per raons de creences polítiques o creences religioses.

Senyores i senyors diputats, en aquests cinc apartats, en aquests cinc punts se centra i es concentra el nostre posicionament i la condemna dels fets succeïts. Aquí, en qualsevol dels cinc, a nosaltres sempre ens hi trobaran, sempre amb la mirada posada en la reconciliació, però des del veritable esperit de la transició, que va tancar ferides obertes entre tots els espanyols, però mai, mai, des d'altres espais que desfan tot allò que als espanyols ens va costar tant construir.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel grup proposant té la paraula el Sr. Llauger.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyors diputats, senyores diputades, en primer lloc agrair als grups que donen suport a aquesta iniciativa: per part del Grup Mixt a la representant d'Eivissa pel Canvi, el suport a les seves observacions, l'acord amb les seves observacions i l'agraïment en especial a aquelles referències que han situat aquesta proposta nostra en un context internacional i en un context de normalitat dins el que són els processos de reparació i de recuperació de la democràcia i de transició cap a règim democràtics.

En aquest sentit m'interessa recalcar que la representant d'Eivissa pel Canvi ha fet referència, ha comparat allò que avui proposam amb processos semblants que s'han viscut a països com Hongria i com les repúbliques bàltiques, i això vol dir que els processos de reparació i els processos de transició cap a la democràcia són anàlegs, no exactament iguals però són anàlegs quan es ve de qualsevol totalitarisme, si és un totalitarisme de dretes com un totalitarisme d'esquerres. A nosaltres ens hagués agradat que aquesta reflexió que aportava la representant d'Eivissa pel Canvi hagués servit perquè el Partit Popular vengués al consens i vengués al vot favorable en aquesta proposta, però sembla ser, per la intervenció del Grup Popular, que no serà possible. En qualsevol cas queda constància que el procés de transició basat en els principis de reparació, de veritat i de justícia és equivalent a qualsevol transició democràtica des de qualsevol totalitarisme.

Respecte del Grup d'Unió Mallorca també agrair el suport a la proposta, i respecte a una cosa que també ha assenyalat la representant d'Eivissa pel Canvi he de dir que lògicament el memorial també ha d'incorporar la memòria de la repressió cultural i lingüística, com no podia ser d'una altra manera, i l'homenatge a les persones que varen defensar la nostra llengua i la nostra cultura en els temps foscos de la prohibició i de la dictadura. Respecte del que ha dit el representant d'Unió Mallorca sí que assenyalaria que ha fet referència al fet que des del seu grup no es considera que sigui necessari fer una exhaustiva tasca de revisió jurídica; jo crec que el que nosaltres hem de fer és anar junts fins allà on puguem anar junts, però lògicament nosaltres no entenem del tot com es pot compaginar una tasca de reparació democràtica completa amb deixar com a vigents sentències pròpies d'un règim que operava amb una manifesta vulneració dels drets humans i de qualsevol principi democràtic.

Respecte a la representant del Partit Socialista, una vegada més gràcies pel suport. Agraïm la intervenció i agraïm que tot allò que ha dit posa de manifest que tenim una mateixa concepció del que ha de ser una política de recuperació de la memòria democràtica, i això és positiu perquè lògicament a l'hora de construir aquest memorial ho haurem de fer junts tots. Pel que s'ha vist en aquesta cambra ho haurem de fer junts d'entrada tots els que donam suport a aquest govern; allò ideal seria que fóssim tots, però com a mínim que hi hagi aquesta coincidència bàsica entre el Grup Socialista, nosaltres i els

altres grups que donen suport al Govern garanteix que es farà una bona tasca i que aquests principis que ja he assenyalat algunes vegades i als quals també feia referència la portaveu del Partit Socialista seran la nostra directriu.

La portaveu del Partit Socialista feia referència a aquests principis que han de guiar qualsevol procés de transició que es basi a anar contra la impunitat, com són el principi del dret inalienable a la veritat, el deure de recordar i el dret de les víctimes a saber. Jo crec que amb això puc enllaçar la resposta al Partit Popular: crec que si realment, Sr. Jerez, nosaltres creim en els principis del dret inalienable a la veritat, del deure de recordar i del dret de les víctimes a saber, comprendrem que aquesta no és un proposta que vagi contra l'esperit de reconciliació. Ho dic perquè aquest ha estat una mica l'eix vertebrador de la seva intervenció, ha vingut a imputar a aquesta proposta tenir un ànim d'anar contra l'esperit de la transició i contra l'esperit de la reconciliació. Jo diria que les propostes que van en aquesta línia completen la reconciliació, no contradueixen l'esperit de la transició sinó que completen allò que durant la transició, com he dit a la intervenció anterior, no va ser possible.

Nosaltres pensam..., es parla molt de si s'han de reobrir ferides. Mentre hi hagi víctimes que no sabem tota la veritat dels seus familiars, mentre hi hagi manteniment d'estatus que enalteixen el règim dictatorial, mentre hi hagi lluitadors per la llibertat que tenen un reconeixement pendent les ferides no estaran tancades del tot, i cap procés de recuperació de la democràcia no es pot tancar del tot sense complir aquest dret de les víctimes a saber i sense complir aquest reconeixement a totes les persones que varen lluitar per la llibertat. Espanya no és una excepció, i allò que ha estat possible i necessari per a Argentina, per als països bàltics i per a Hongria, com deia la representant anterior, per a qualsevol règim que deriva des d'un totalitarisme cap a una democràcia, també ha de ser possible per a Espanya. Nosaltres, Sr. Jerez, no voldríem -i ho dic de tot cor- un PP que votàs en contra de propostes com aquesta; voldríem un Partit Popular compromès amb les llibertats.

El representant del Partit Popular ha fet referència a un acord anterior d'aquesta cambra en què tothom condemnava el cop d'estat de l'any 36. Nosaltres celebrem que el Partit Popular hagi arribat a votacions d'aquest tipus, però ens feim la pregunta següent: si ha arribat a la condemna del cop d'estat, per què no arribar a la seva derivació natural, que és fer una política de recuperació de la memòria democràtica i de la memòria de tots aquests que varen lluitar per les llibertats? Antonio Machado, Sr. Jerez, és una persona que va morir l'any 39 camí de l'exili; per tant el reconeixement de persones com aquestes i no altra cosa és el que demanam avui.

Moltes gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Llauger.

Conclòs el debat passarem a la votació. Passam a votar. Votam.

Sí, 30; cap no i 29 abstencions. Queda aprovada, per tant, la proposició no de llei.

III.2) Proposició no de llei RGE núm. 2299/07, presentada pel Grup Parlamentari Unió Mallorca, relativa a compatibilitat del .cat amb les altres terminacions a les pàgines web del Govern balear.

La següent proposició no de llei la presenta Unió Mallorca, relativa a la compatibilitat del .cat a les altres terminacions de les pàgines web del Govern balear. Sr. Melià té la paraula.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, el 16 de setembre del 2005 és un dia rellevant per a la nostra llengua i cultura; el 16 de setembre del 2005 la Corporació d'Internet per a l'Assignació de Noms i Nombres -ICANN en anglès- va aprovar el domini .cat per a la llengua i la cultura catalanes.

És sabut, però cal reiterar-ho, que les noves tecnologies i especialment internet, han suposat una revolució en les relacions humanes i en la metodologia d'adquisició i presa de contacte amb la informació i el coneixement. El món d'avui no s'entén sense internet, és una revolució comunicativa, i la comunicació es fa a través d'uns instruments que anomenam llengua. Ens comunicam en la majoria de casos a través d'un idioma. Les Illes Balears, com bé diu el nostre estatut, tenen una llengua pròpia, que és la llengua catalana. La normativa legal, especialment la reiteradament incomplida Llei de normalització lingüística, obliga les nostres institucions a afavorir la nostra llengua, el seu ús i la seva difusió.

La gran novetat del .cat és que aconsegueix superar el món dominat pels estats; la gran novetat del .cat és que aconsegueix donar visibilitat a una llengua i a una cultura que s'hi expressa. El centralisme i el jacobinisme fonamentats en la voluntat d'homogeneïtzar i d'uniformitzar tots els pobles d'un estat a través de la imposició d'una llengua és un pensament periclitat i propi d'un passat que té ben poc a veure amb la llibertat i amb la diversitat. La pluralitat lingüística i cultural hauria de ser objecte de protecció i preservació, com així ho diu la Constitució del 1978. El domini .cat el que possibilitat és que les persones i els territoris de llengua catalana ens identifiquem de manera clara i nítida.

El domini .cat no va contra ningú, és perfectament compatible amb altres dominis, el volem compatible amb altres dominis. El que no té cap sentit és que les nostres institucions d'autogovern no tinguin com a prioritari el domini que més els identifica i que els és més propi, per tornar a utilitzar l'accepció estatutària. A través del domini .cat l'única cosa que feim és potenciar la societat de la informació i del coneixement catalanoparlant. Ja sabem que n'hi ha que encara es pensen que la nostra llengua no hauria de poder sortir de les cases i de la nostra més estricta intimitat; ja sabem que n'hi ha que encara sostenen que explicar química o física nuclear en català és una

estridència; ja sabem que la diversitat i la pluralitat són conceptes odiosos per a mentalitats ancorades en passats més gloriosos. Tanmateix des del Grup Parlamentari d'Unió Mallorquina no ens resignam a la discriminació i a la minorització a què aquests volen sotmetre el nostre poble i les seves senyes d'identitat col·lectiva.

Des del Grup Parlamentari d'Unió Mallorquina apostam de forma ferma i decidida perquè la llengua pròpia s'incorpori a la modernitat sense complexos i amb tota la potencialitat que internet ens ofereix, i per tot això consideram que les pàgines web i els correus electrònics que pertanyen al Govern de les Illes Balears han d'incorporar el .cat, perquè el Govern és el primer que ha de donar exemple i el que ha de liderar aquest procés de normalitat. Per això, a través d'aquesta proposició no de llei instam el nostre govern a fer efectiva aquesta incorporació, superant els recels i els pals a les rodes que a alguns els interessa posar davant qualsevol avanç de la llengua pròpia d'aquest país.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Té la paraula..., el Grup Parlamentari Mixt. Sra. Marí, té la paraula.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats...

LA SRA. PRESIDENTA:

Perdoni, Sra. Marí. Em diuen...

(Conversa inaudible)

Hi ha una esmena presentada pel Partit Popular? Doncs té la paraula per defensar-la.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. "Per què volem un .cat?; perquè la llengua i la cultura catalanes són una comunitat que vol ser identificada a internet amb domini propi. Creim que si per exemple les cooperatives, la indústria aeronàutica o la dels museus han pogut ser reconegudes a internet com a comunitats amb el seu domini, la llengua i la cultura catalanes tenen un fonament molt important per tenir un domini .cat".

Aquest paràgraf, aparentment asèptic, que els acab de llegir resumeix en poques paraules per què alguns volen un domini .cat. Aquestes paraules corresponen a la introducció que l'Associació .cat té a la seva pàgina web. Els dos conceptes que fonamenten aquesta declaració d'intencions els podríem resumir en: a) només nosaltres representam la llengua i la cultura catalanes; i b) el fonament pel qual la llengua catalana..., la llengua i la cultura catalanes han de tenir un domini .cat és molt important, encara que no explicitem ben bé per a què. Per raons meridianament clares que exposaré després.

L'Associació .cat va néixer de la mà de la Generalitat de Catalunya, concretament de la Secretaria de Telecomunicacions i la Societat de la Informació, llavors en mans de Convergència i Unió, que va posar damunt la taula una considerable partida de les llavors pessetes per a la creació d'una associació que defensés l'obtenció d'un domini .cat. L'Associació .cat ni ho esmenta a la seva pàgina web, però és clar que devia estar ben finançada, arran de les iniciatives i gestions que ha duit a terme arreu del món per gestionar aquest assumpte. Aquesta associació, que vol ser representativa de la societat civil que comparteix la llengua i la cultura catalanes, les entitats fundadores de la qual són l'Institut d'Estudis Catalans, la Corporació Catalana de Radiotelevisió i el Capítol Català de la Internet Society, està formada per un bon conjunt d'associacions de diverses procedències socials, culturals, professionals, etc., com Acció Cultural del País Valencià, Agrupació Escolar Catalana, Associació d'editors en llengua catalana, per apuntar-ne només algunes de les més actives. També n'hi ha procedents de les Illes Balears, com l'Associació de Premsa Forana de Mallorca, l'Associació Moviment d'Escoles Mallorquines, l'Institut d'Estudis Eivissencs, l'Institut Menorquí d'Estudis i l'Obra Cultural Balear. Com tots vostès poden comprovar, un ample catàleg d'associacions i entitats culturals de les Illes Balears, que, a tenor dels objectius de l'associació impulsora del .cat i sense menysprear en absolut la seva tasca cultural i social, deuen ser exemple representatiu de tota la societat balear, la qual, com tots vostès poden veure cada dia, clama pels caps de cantó poder ser identificada a Internet amb el domini .cat.

Sabem perfectament què és un domini a Internet, que n'hi ha de genèrics, que idealment pretenen relacionar el titular del domini amb una determinada activitat, i n'hi ha de territorials, que pretenen relacionar el titular del domini amb un determinat territori. I aquí hi ha quid de la qüestió, en la premeditada confusió que alguns fan d'ambdós conceptes. És cert que l'ICANN, l'any 2005 va aprovar el .cat com a domini genèric que originàriament es dirigeix a tota una comunitat lingüística, la de parla catalana, després de rebutjar una demanda similar a l'associació pel domini .ct. I coneixem perfectament els arguments que els impulsors socials d'aquesta iniciativa exposen a l'hora de defensar que el .cat s'imposi a les pàgines web de la nostra comunitat autònoma; ho diu clarament Unió Mallorquina a la seva exposició de motius, ho ha repetit meridianament clar avui el portaveu aquí, quan diu que el .cat és una identificació cultural de totes aquelles persones físiques i jurídiques que comparteixen la llengua i cultura catalanes.

Però malauradament, la iniciativa, al nostre parer, no és innocent i amaga una altra realitat ben diferent del pur interès cultural o lingüístic. Allò que no es diu a la presentació de la iniciativa ni a l'exposició de motius de la proposició no de llei és quin objectiu s'hi amaga darrera: el primer, intentar dividir el Partit Popular, atès que hi ha alguns ajuntaments que han acceptat el domini .cap a les seves pàgines municipals i que, fins i tot, la Mesa del Parlament va acceptar el domini a la seva durant la passada legislatura. El segon objectiu: es vol continuar amb l'estratègia d'implantació i homogeneïtzació nacionalista arrel del que alguns anomenen països catalans; s'ha de reconèixer que l'aprovació del domini .cat s'ha convertit en una de les majors victòries del nacionalisme pancatalanista, i no ho dic jo, escoltin, si no, les paraules de la

Sra. Maria Llançana, portaveu d'Esquerra Republicana de Catalunya en el Parlament, a un article publicat el 25 de setembre del 2005: "L'aprovació del domini .cat és un pas importantíssim per al reconeixement internacional de la llengua catalana, ens permet proclamar la independència cultural a Internet i presentar-nos al món tal com som: sense fronteres administratives ni barreres estatals. Tres lletres, una síl·laba, que, precedides d'un punt, suposen un salt importantíssim en el reconeixement internacional de la nostra identitat nacional i lingüística."

Fins i tot alguns il·lustres periodistes han afirmat que Catalunya ja és una nació digital, no importa tant el foment i l'ús social de la llengua catalana, sinó el missatge simbòlic que s'amaga darrera aquesta acció. Jo no sé com es pot fomentar l'ús de la nostra llengua i fomentar la nostra cultura emprant el domini .cat; convindran amb mi que res hi ha que impedeixi que la nostra llengua i la nostra cultura es puguin expressar i difondre lliurement a través d'Internet. En el fons el que s'amaga és una iniciativa política de foment de l'independentisme catalanista, només cal fer una llegida als nombrosos blocs i pàgines d'Internet que fan referència al tema, per adonar-se'n del que dic, en aquestes es repeteixen frases com "un domini igual una nació", "Tot país del món té dret a un domini propi", "Si pensam que Catalunya té dret a ser un país sobirà, si volem avançar cap a la nostra plenitud nacional, Internet no ha de ser una excepció", són només alguns dels exemples que he pogut trobar a la xarxa que expliquen per si sols el que vull dir.

És aquesta missatge nacionalista el que distorsiona l'objectiu ideal del domini .cat. La implantació del .cat és, al meu entendre, una eina que no cerca realment el foment de la nostra llengua i cultura sinó el foment d'idees i conceptes nacionalistes que res tenen a veure amb el foment i la difusió de la nostra cultura i de la nostra llengua. Ho hem vist a altres iniciatives, com el Correllengua, celebracions en les quals es llegeix un manifest amb proclames independentistes, sovint amb continguts clarament inconstitucionals. Ho veim també a la política de retorn de béns culturals, els quals es plantegen com a batalles front l'Estat espanyol repressor, ho vàrem veure quan la Generalitat posava el distintiu CAT a tots els vehicles oficials del seu parc automobilístic, allà cap a l'any 2000. Ho veim ara, tot just el juliol del 2007, quan les Joventuts Nacionalistes de Catalunya de Convergència i Unió repartien ferratines del CAT juntament amb fullets que deien "*Catalonia is not Spain*", una manera ben curiosa de difondre la llengua i la cultura catalana.

Ateses totes aquestes consideracions, vist que el debat sobre aquesta qüestió es planteja amb termes territorials i no estrictament lingüístics, ho acaba de dir vostè, el Partit Popular no pot donar suport a la iniciativa d'Unió Mallorquina i presentam una proposta alternativa amb la qual demanam que el Govern sol·liciti la terminació ibs com a referència territorial per a la nostra comunitat autònoma. I no podem donar suport a la proposta d'Unió Mallorquina perquè no ajuda a difondre l'ús de la nostra llengua, perquè no s'adapta a la realitat social de les nostres illes, perquè instrumentalitza la llengua com a vehicle de confrontació en tost de vehicle de trobada, i perquè darrera d'una iniciativa pretesament cultural s'amaga una acció política que de cap manera compartim.

Jo crec que amb aquesta proposta Unió Mallorquina demostra que no té una idea clara del que són culturalment les nostres illes, no l'ha tinguda mai crec jo. No volem imposicions ni dominis de ningú, som un poble que conforma una realitat social integrada per quatre illes, hereus d'un patrimoni històric mil·lenari i d'una cultura i d'una llengua pròpies.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments i aldarull*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, per un temps de deu minuts, pel Grup Parlamentari Mixt, la Sra. Mari.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Bé, una vegada més, gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. El .cat identifica la nostra comunitat lingüística i cultura en un domini que constitueix l'emblema de la globalització més positiva, a principis del segle XXI això és Internet. Com vostès saben prou bé, la llengua catalana presenta en el seu procés de normalització clarors i ombres; d'una banda es troba en una situació precària en els usos informals, però d'altra banda avança en els usos formals i va especialment lligat a la modernització i a les noves tecnologies.

Actualment, el català, segons l'Observatori Internacional d'Ús de les Llengües a Internet, que compta quantes pàgines web hi ha amb cada llengua, bascula entre el quinzè i el vintè lloc del món, molt per damunt del que ens pertocaria com a domini demogràfic. Per demografia som al lloc 85, si no m'equivoc. A la xarxa, idè, la comunitat lingüística catalana no només és una comunitat plenament normalitzada, sinó que hi és extraordinàriament productiva. L'autorització del .cat a nivell internacional ha fet que moltes institucions, associacions i particulars l'hagin començat a utilitzar amb tota normalitat i avui hi ha una gran quantitat d'institucions, d'associacions de particulars i d'empreses que tenen el .cat en el seu domini d'Internet o a la seva adreça electrònica.

La incorporació del .cat ha estat transversal, de manera que el fet d'usar-lo es troba per damunt de la ideologia política i d'altres contingències diverses. Ajuntaments governats pel PP i d'altres governats per opcions progressistes; associacions benèfiques i empreses multinacionals; particulars de tota casta i condició s'han apuntat al .cat, de manera que se'n pot constatar un augment d'ús inqüestionable. Basta, senyores i senyors diputats, que facin un cop d'ull a les dades que sobre aquest particular s'ofereixen habitualment des de mitjans com ara Vilaweb. A les Illes Balears hi ha ja diverses institucions, a més d'associacions i de particulars, que tenen el .cat incorporat al seu domini d'Internet.

El .cat, igual que l'ús mateix de la llengua catalana, té diversos avantatges, entre els quals s'hi troba el de no ser incompatibles amb d'altres punt i cosa possibles. Efectivament, com apunta la moció del Grup Parlamentari Unió Mallorquina, el nostre govern, com no pot ser d'altra manera, té la pàgina web amb llengua catalana i el català és llengua habitual de treball entre nosaltres, incorporar el .cat, idè, no és res més que

una qüestió de coherència amb el que ja estam fent de manera habitual i normal. D'aquesta manera el nostre govern se sumará, coherentment, a les institucions, associacions, empreses i particulars que han decidit mostrar amb tota normalitat la pròpia pertinença a la comunitat lingüística catalana i l'orgull de fer-ne part.

Donarem, per tant, ple suport a la proposició no de llei d'Unió Mallorquina i esperam veure ben aviat incorporat el .cat a l'adreça del Govern de les Illes Balears.

Així mateix, també, i atenent l'esmena que ha presentat el Sr. Gornés, aquesta diputada acceptaria l'esmena d'addició i atenent una de les frases que he esmentat i que m'agradaria repetir al Sr. Gornés, acceptaria quant que, i us ho torn a repetir, que "la llengua catalana té diversos avantatges entre els quals s'hi troba el de no ser incompatible amb altres llengües ni punt cosa". Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Marí. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca, té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Crec que tots vostès saben que el nostre grup és del tot favorable a la implantació precisament del .cat com a domini de les pàgines en llengua catalana. De fet, quan es va aprovar definitivament aquest domini, ja fa més de dos anys, ja duguérem un seguit d'iniciatives perquè s'hi sumassin les institucions del país i per tant avui estam encantats de donar suport a aquesta proposició no de llei.

Potser tots plegats encara no hem ponderat suficientment el mèrit d'un èxit com aquest. Que l'ICANN atorgués, per primera vegada a la història, un (...), un domini de caràcter lingüístic i cultural. Ens hem guanyat amb tenacitat i dedicació una barriada d'Internet, un redolet sota el sol del ciberespai. Jo crec que això hauria de ser un motiu d'orgull per a tots nosaltres. I per cert, per l'interès que ha suscitat arreu del món, hi haurà molts de .cat lingüístics i culturals i, si no, en parlarem aquests pròxims anys.

Per cert, trob que podem estar ben satisfets que aquesta casa sí que ves tot d'una la significació. Alguns recordaran que va ser una de les primeres institucions del país que efectivament va assumir el .cat, una proposta a la Junta de Portaveus, del Sr. Pere Sampol, que immediatament la Mesa va recollir i va aprovar per unanimitat, amb una absoluta normalitat democràtica. Només el guirigall que es va produir a partir d'un festival que feu un diari, des del patriotisme espanyol, contrari a la diversitat, va fer girar el que era l'opinió normal, comuna, de donar suport a aquesta expressió. Sensible el PP a aquella campanya va fer un gir que avui es concreta en aquesta esmena.

A nosaltres ens sap greu que el PP no se sumi a la festa, no que no se sumi sinó que quasi quasi intenti boicotejar la festa, que faci per no entendre la proposta, la distorsioni demagògicament, miri de deixondir aquella vella i anacrònica bubota de l'anticatalanisme. Fins i tot, ja s'ha ficat amb el

Correllengua, ja amb tota la societat civil que reivindica l'ús de la llengua catalana als carrers del nostre país.

El proponent ja hi ha insistit prou i queda prou clar que el .cat no és un domini territorial. Els dominis territorials tenen dues lletres, Sr. Gornés, per tant en el cas d'Illes Balears, per cert, li propòs que si vol que sigui territorial, li posi ib i no ibs, perquè, si no, no podrà ser cap mena de domini territorial; a no ser que vulgui que sigui un domini de caràcter cultural i lingüístic de la llengua catalana, m'imagín, perquè si fos de les modalitats li posaria .mds o qualque cosa semblant.

Una mica d'història, per cert, explicarà d'alguna manera un poc diferent de com ha fet el Sr. Gornés com és que surt el .cat. Efectivament, el Govern de la Generalitat hi dedica diners i juga primer amb .ct, intenta crear un domini territorial, no hi posa cap problema l'ICANN, perquè l'ICANN reivindica o dóna permís a *country* no a *states*, l'únic que demana és que l'Estat hi doni el permís per no ficar-se en bullits. L'Estat espanyol mai no va donar suport al ct. Se'n recordaran que aquí, des del principi, demà fa onze anys, aquest parlament va aprovar per unanimitat demanar el domini ib, me'n record perquè jo en faig fer la proposta i, per tant, tenc ocasió avui de reivindicar i donar suport a aquesta novetat. La Sra. Estarás va contestar diverses preguntes, que era la responsable d'implementar el .ib, no sé si ara ho aconseguiria, però en tot aquell temps no ho va aconseguir, no va aconseguir el .ib, ens deia que no hi havia manera i que l'estat no acceptava el .ib. Vagi als diaris de sessions dels anys noranta i se'n temeran de com va anar el debat.

Bé, idò els catalans molt ben connectats amb l'ICANN varen fer un gir i varen dir, domini lingüístic i cultural, cap problema, un domini privat, és aquí on neix l'associació .cat, però des del primer moment mantenen la reivindicació del .ct per a Catalunya i diuen, bé, aquest que sigui lingüístic i cultural que sigui de tots els països, de tots els individus i col·lectius de parla catalana. I a la primera convocatòria que fa l'Associació .cat inclou associacions que lluiten per la llengua a tots els països de parla catalana, i efectivament entitats com les que ha anomenat el Sr. Gornés, jo trob que d'una tasca extraordinària i molt positiva per al nostre país durant moltíssims d'anys, des de l'Institut Menorquí, l'Institut Eivissencs, l'Obra Cultural i tots els que s'han anomenat, crec que han fet una bona feina i han aconseguit aquest gran èxit que ha estat aconseguir el .cat.

El que sí significa, i amb això estic d'acord, i no ho diuen un parell de periodistes, jo citaré el Sr. Esteban González, portaveu del PP de València, que quan l'ICANN va aprovar definitivament la declaració, va dir: "A partir d'avui a Internet hi ha una nació cultural catalana". No em pareix cap cosa negativa, hi ha hagut moltíssima de gent que l'ha reivindicada sempre i allò que a ell li pareixia nefast, crec que per a nosaltres és una bona notícia. Per cert, el Sr. Pastor deia a l'anterior intervenció o dins aquest debat que malgrat IB3 fes el que fes el Partit Popular podria sobreviure quatre anys, jo també li diré que fins i tot si en el País Valencià tanquen TV3, si fins i tot persegueixen a cop de decret la llengua catalana i els que la defensen, si hem aguantat 40 anys de Franco i 300 anys des d'Almasa, també suportarem aquest govern del Partit Popular, d'un determinat Partit Popular, perquè com s'ha

recordat hi ha gent que veu amb tota normalitat i amb tota cordialitat l'expressió del .cat.

De totes maneres tots som ben conscients que la coincidència no és gens casual, sinó fruit de la història, que el gentilici de Catalunya, català-catalana, doni nom a la llengua comuna i per extensió a la literatura, i d'una manera més àmplia a la cultura del país, ha suscitat equívocs i sobretot acusacions malintencionades històricament. L'argument malèvol que ve a dir que qualsevol defensa de la paraula "català" o "catalana" de fora de Catalunya està traint d'alguna manera els interessos propis. Segons això, quan el Sr. Rajoy ara ens anuncia que imposarà una llei en defensa del castellà estarà duent a fer-nos tots súbdits de Castella perquè és un acudit tan bo de dur, no ja d'Espanya, més espanyols, no, castellans, tots, de Castella estricta, perquè és la paraula que s'utilitza. S'ha intentat fugir d'aquesta conseqüència amb la paraula "espanyol" posant-hi tot l'Estat darrera, però tanmateix quan es promociona a nivell internacional a l'exterior, es recupera la paraula "castellà", com és natural, com és el nom originari o d'altres, fins i tot expressions com "hispana" o com a "llatina", anglòfons, francòfons, germanòfons, no tenen cap problema a utilitzar subterfugis, no utilitzen cap mena de subterfugis, i es pot parlar tranquil·lament dins tot el món de cultura alemanya, de cultura francesa o de cultura en un sentit estricte d'estat i en un sentit molt més ampli de cultura expressada en aquesta llengua.

En tot cas, jo crec que hauríem de fer tot l'esforç de no mesclar els debats. És evident, és ver que hi ha gent que vol fer, lluita o treballa perquè la nació cultural esdevengui nació política i fins i tot hi ha hagut una esmena de (...) pancatalanisme amb aquest sentit de reivindicar fins i tot el nom de la paraula "Catalunya" com a referent de tot aquest territori. Una posició que no comparteix majoritàriament el nacionalisme majoritari del país però que, en tot cas, seria un altre debat i que avui no hauríem de confondre de cap manera.

Del que parlem és de poder constatar tots plegats, des de distintes posicions polítiques, des de distintes sensibilitats que la llengua catalana i, per tant, de manera indissociable la catalanitat, la cultura que s'hi expressa, és un tret identitari indefugible del país que s'ha de reivindicar obertament i sense complexos. Així ho han fet tots els defensors dels trets d'identitat de les Illes Balears de cadascuna de les Illes des de fa 700 anys, de totes les tendències polítiques i de totes les èpoques, conscients que la llengua és la columna vertebral de la cultura. Tendria milers d'exemples, però només li reivindic, perquè al Partit Popular li ha de ser especialment grat parlar de Gabriel Maura, al final un germà del Sr. Antoni Maura, però a més correligionari polític, enguany celebrem el centenari de la seva mort, i vostè llegeixi les *Dues arpes* com una manifestació de catalanitat estimada i volguda per part d'aquest poeta, conservador, no conservador, militant del maurisme que era el Sr. Gabriel Maura i Muntaner. Els exemples, evidentment, són infinits.

Per això, tots hauríem de donar suport a aquest domini .cat, és una passa important i d'èxit en la direcció correcta, participar dels estris de la globalització sense perdre identitat, al revés, aportant identitat a la xarxa, posant-la enmig perquè tothom en tregui profit i fent-ho superant fronteres

administratives i polítiques des de valors cohesionadors i enriquidors de la cultura. Internet, ho deia el ponent, fa més poroses les fronteres, hi fa esquerdes i passadissos, no tinguem por al naixement de nous paradigmes, no permetem que el llast de les categories rígides i arnades de l'estat modern no ens deixin enlairar, hi ha vida intel·ligent més enllà dels estats. El .cat és un símbol que ens afirma com uns ciutadans del món, habitants de la xarxa global i membres d'una comunitat lingüística. Ho deia el Sr. Gornés al seu final, (...) D'una cultura i d'una llengua pròpies, s'ha oblidat de dir, de la llengua pròpia que és la llengua catalana.

L'envit, per tant, és positiu, d'afirmació, com s'apuntava, gent bel·ligerant, no va contra ningú, i com que el trobam positiu, més diré, com que el trobam engrescador, consideram convenient, fins i tot diré necessari, que s'hi apuntin les administracions que representen el país.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Pot fer ús de la paraula el Grup Parlamentari Socialista per un temps de deu minuts.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Passo tot seguit a exposar la posició del Grup Parlamentari Socialista davant la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Unió Mallorquina, en relació amb la incorporació del domini cat a les pàgines web del Govern de les Illes Balears. Insisteixo en això perquè sembla que estem discutint una altra cosa, i estem discutint això o estem plantejant això.

En realitat, Sr. Melià, em sembla que la seva petició cau tant pel seu propi pes que quasi no tenc arguments per justificar-la. Per tant, seré molt breu i no entraré en cap altra cosa que la seva proposició no de llei.

Com vostè ha dit i també d'acord amb el que diuen els promotors del domini .cat, aquest és una identificació cultural de totes aquelles persones i institucions que compartim la llengua catalana o que hi tenim relació; i a partir d'aquesta realitat i que vostè fa un plantejament incloent en el sentit que en el punt 4t de la seva proposició demana que es compagini la utilització del .es i la utilització del .cat amb tots aquells altres que es considerin oportú, el Grup Parlamentari Socialista donarà suport a la seva proposició no de llei en tots els seus punts.

Com li deia, la seva petició m'ha semblat tan poc donada a argumentacions en contra que vaig cercar les declaracions que a l'any 2006, el gener, es varen publicar a la premsa quan es va aprovar en aquest parlament per part de la Mesa la utilització del domini cat a la nostra pàgina web. Ho he fet per veure què es podia al·legar. De tota aquella paperassa que he consultat i que repeteix exactament totes les argumentacions que el Sr. Gornés ha fet aquí, i de la reflexió respecte de la seva proposta, només vull extreure un parell de consideracions. La primera és que cal recordar que els dominis genèrics patrocinats, com és el cas del .cat són proposats per una agència o fundació, ja ho

ha dit el Sr. Alorda i vostè també, que és qui gestiona i estableix les regles per poder optar-hi. En aquest cas del domini genèric .cat patrocinat em sembla, també ho ha dit el Sr. Gornés, encara que ell ho ha dit des d'una altra intenció, les institucions que hi són representades són suficientment representatives de la societat balear com per no deixar-les a part. Evidentment, potser no representen totes les sensibilitats d'aquesta comunitat, però representen aquelles que intenten no ser excloents en relació amb la llengua catalana que, no oblidem, és una llengua que forma part de la nostra cultura i és una llengua oficial i així ho reconeix el nostre estatut.

La segona consideració és que el rebuig a la utilització del domini .cat a les pàgines web del Govern de les Illes Balears potser, al nostre entendre, fruit de dues circumstàncies, la primera és que no s'hagi copsat bé el que significa el domini .cat ni que sorgeix com una reivindicació precisament dels que tenim la llengua catalana com a pròpia, sigui quin sigui el mode en què la parlem, aquesta és la realitat, surt com una reivindicació d'institucions i persones que tenim la llengua catalana com a llengua pròpia; o, deia, surt el rebuig, potser, de dues parts, la primera és aquesta, i la segona és que aquest rebuig pugui ser fruit d'un desig de convertir qualsevol qüestió, com passava el gener del 2006, en un motiu per continuar impedit la normalització del català en la nostra societat bilingüe i per fer camps d'enfrontament en el terreny de la llengua i la cultura que no hi haurien de cap manera. El que vull dir, Sr. Melià, és que tots els arguments que s'han posat aquí en contra o per no acceptar la seva proposta, o per fer una proposta alternativa són exactament els que jo li donaria per acceptar-la, no s'ha de fer cap enfrontament.

La darrera consideració és un (...) que feia un columnista el gener del 2006, parlant de l'aprovació d'aquest domini genèric .cat per la pàgina web del Parlament i que jo comparteixo totalment. Deia l'article del diari, després d'argumentar la congruència de voler ser inclosos en una domini lingüístic al qual pertanyem, que les postures en contra de la utilització del .cat són només -i ho dic textualment- ganes d'elevat a la categoria d'excepció la normalitat més avorrida, ganes d'elevat a la categoria d'excepció la normalitat més avorrida. I a mi, Sr. Melià, també m'ha passat això, haver de repetir arguments a favor d'una proposta incloent i integradora de la nostra realitat lingüística i cultural m'ha semblat que era haver de justificar el que crec que ha de ser la normalitat més absoluta.

No recordo exactament si és de Benedetti, però em sembla que sí, en una entrevista, no pas en un poema, que diu "*Malos tiempos cuando hay que demostrar lo evidente, malos tiempos*". Per això, acabo dient que confio que en aquesta cambra sabrem no veure gegants on només hi ha molins.

És difícil justificar que volem renunciar a compartir un signe de la nostra més profunda identitat, la de la llengua catalana que amb totes les seves modalitats amb què es parla constitueix la llengua materna de la immensa majoria dels que vivim en aquesta comunitat autònoma. Així ho han entès totes les institucions que ja hem dit i molts particulars que utilitzen el .cat ja a les nostres illes.

Per això, demano als diputats i diputades d'aquesta cambra que aprovem ara, amb tota normalitat, els punts d'aquesta

proposició i acceptem totes les propostes que no ens apartin de fer dels nostres trets identitaris llocs de trobada i d'inclusió. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Bé, en primer lloc, agrair al Grup Mixt, al Grup Parlamentari BLOC i al Grup Parlamentari Socialista el seu suport a la nostra proposta. Per una altra banda, lamentar que el Grup Parlamentari Popular no se sumi a aquesta proposta, en relació amb l'esmena presentada pel Grup Parlamentari Popular nosaltres la podríem acceptar com una esmena d'addició, no de modificació, perquè ja ho hem dit, i veig que no es vol acceptar, però quan feim una proposta sobre el domini .cat i la incorporació del domini .cat no anam contra ningú, la consideram compatible amb totes les altres terminacions, per tant també podem acceptar la proposta del Grup Parlamentari Popular, però afegir-la, no fer-la incompatible amb la nostra proposta. El que succeeix, i sí que ho volem deixar clar tot i acceptar l'esmena com una esmena d'addició, si així ho vol el proponent de l'esmena, el que volem deixar clar és que hi ha una confusió, perquè és evident que nosaltres tot el temps hem dit que domini .cat és un domini lingüístic i cultural, perquè els dominis territorials, com ja s'ha dit tenen dues lletres, per tant si el que proposa el Grup Parlamentari Popular és un domini territorial, hauria d'haver posat .ib, però bé, no entrarem en aquesta polèmica perquè el que volem és sumar i no restar, no volem generar conflicte on realment no n'hi hauria d'haver.

El que no ens ha semblat adequat ha estat l'explicació i la motivació que ha fet el Grup Parlamentari Popular, perquè, com ha dit el diputat, és ver que no hi ha gent pels caps de cantí reclamant el .cat, però és que hi ha tantes iniciatives del Grup Parlamentari Popular, tema de banderes, tema de reis, etc., etc., que tampoc no generen gent pels caps de cantons reivindicant aquestes coses, que realment no fa gràcia que s'utilitzi aquest argument.

Miri, hi ha una realitat objectiva i després hi ha moltes interpretacions, de moltes realitats objectives s'han fet interpretacions diverses, però la realitat objectiva és una, després cadascú la interpretarà com vulgui, però el que nosaltres hem de defensar és la realitat objectiva d'un domini cultural i lingüístic que reivindica i posa en valor la nostra llengua i cultura, i això és la realitat objectiva, la interpretació que faci altra gent ens ha de ser indiferent, perquè tothom en podrà fer moltes, d'interpretacions, perquè si realment haguéssim de creure el que vostès diuen, resultaria que dins les seves files és ple d'independentistes i no crec que sigui el cas, per tant hi ha la realitat objectiva i després les interpretacions diverses que cadascú és lliure de fer així com vulgui.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Passarem, doncs, a la votació. Aquesta presidència entén que no s'ha acceptat l'esmena del Partit Popular, eh?

Votam.

Resultat de la votació: sí, 30; no, 29; cap abstenció. Queda, per tant, aprovada la proposició no de llei.

III.3) Proposició no de llei RGE núm. 2486/07, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a nova regulació del BOIB.

I passam a la següent proposició no de llei que és la presentada pel Grup Parlamentari Socialista. Per defensar-la té la paraula el seu representant per un temps de deu minuts.

EL SR. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. El *Butlletí Oficial de les Illes Balears* és el mitjà de què es dota la comunitat autònoma d'aquestes illes per fer públics els documents que d'acord amb l'ordenament jurídic i en virtut dels principis constitucionals de publicitat de les normes i de la seguretat jurídica han de ser objecte de publicació oficial. Així, es publiquen al butlletí oficial les lleis del Parlament i les seves normes, les disposicions de caràcter general, els acords, les resolucions, etc.

El Decret 132/2002, de 25 d'octubre, pel qual ja es va establir el règim de funcionament del *Butlletí Oficial de les Illes Balears* i una ordre del conseller de Presidència del 23 de desembre del 2002, pels quals es van determinar les característiques formals del butlletí i el procediment per inserir textos varen suposar en el seu moment una modificació important a la regulació del butlletí. Va ser, per tant, una passa de modernització incorporant les noves tecnologies en el funcionament de l'administració pública. Aquesta modernització ha permès que s'hagin aconseguit amb els mitjans humans uns increments significatius en la producció diària passant de 24.900 pàgines l'any 2002 a 36.200 l'any 2005. L'experiència acumulada en l'aplicació d'aquestes disposicions i la plena incorporació a les tecnologies de la informació i la comunicació han permès de millorar l'edició d'una versió del BOIB creada pel Govern de les Illes Balears, accessibles per Internet.

Aquesta nova experiència ha permès constatar, dada important, la reducció gradual durant els últims anys dels subscriptors del BOIB en format paper, que han passat de 1.500 l'any 2002 a 875 l'any 2005 i a 380 enguany, per tant es genera molt de paper i es redueixen substancialment els subscriptors.

Ara, aquesta proposició no de llei, en vistes del desenvolupament que han tengut les eines informàtiques i en la línia de les noves exigències socials, es proposa fer una passa més i modificar la normativa actual que regula el BOIB per, entre d'altres qüestions, dotar de validesa jurídica l'edició en suport digital accessible per Internet, és a dir substituir el

tradicional BOIB en paper que té un alt cost econòmic i ecològic per una edició electrònica, com a única edició vàlida i autèntica, d'accés universal i gratuït.

Això ho fan ja altres comunitats autònomes, com per exemple la Generalitat de Catalunya que ho té aprovat a través d'una llei, la 2/2007, o la Generalitat valenciana, que ho té establert mitjançant un decret, concretament el Decret 183/2006.

Per tant, d'una forma o l'altra, puc dir que tots els grups parlamentaris que són en aquesta cambra han donat suport a una iniciativa com la que avui es presenta aquí. En aquest sentit, convé recordar que l'article 29 de la Llei Orgànica 1/2007, la reforma de l'Estatut d'Autonomia, imposa als poders públics de les Illes Balears que en l'àmbit de les seves respectives competències impulsin les noves tecnologies a la plena integració a la societat de la informació i a la incorporació dels processos d'innovació. Així, els poders públics han de contribuir mitjançant els serveis públics electrònics a generalitzar la cultura digital i afavorir les relacions telemàtiques entre administració i ciutadans.

Tampoc no és anodí indicar que els serveis públics electrònics han de contribuir igualment a fer efectius els drets a una bona administració, que propugna l'apartat 1 de l'article 14 de l'Estatut d'Autonomia, i a gaudir de serveis públics de qualitat, apartat 2 de l'article esmentat.

Així les coses, volem posar de manifest que el Grup Parlamentari Socialista planteja la voluntat de reformar la norma reguladora del BOIB per reconèixer el caràcter oficial del BOIB en suport electrònic.

La desaparició de l'edició en paper es podrà fer fixant un període transitori que el Govern haurà d'establir, però entenem que no hauria de ser per un període massa llarg, probablement l'any 2008, principis del 2009, hi hauria el termini suficient per fer aquesta transformació.

També la nova regulació, i com a qüestió que consideram de màxima transcendència, ha de vetllar molt especialment perquè es limiti en l'edició de suport digital l'accés a dades estrictament personals, un cop hagi transcorregut el termini d'exposició pública determinat per la norma que n'exigeix la publicació.

Volem posar de manifest que aquest plantejament que fem no és una proposició no de llei asèptica, sinó que quan es preparava es pensava també en dos punts que ja van ser anunciats pel Govern en diferents intervencions en aquesta cambra: plantejar les noves tecnologies i les polítiques mediambientals com a dos eixos importants del Govern. Per tant, des d'una posició progressista volem defensar que fem una petita contribució, que la fa, no he vengut ni diré els arbres que ens estalviarem per fer cultura digital fent la publicació digital, però tots hem de tenir clar que aquesta senzilla mesura suposarà una millora clara per al medi ambient de les nostres illes, i també fomentarà d'una forma clara aquesta cultura d'Internet, la cultura que avui en dos debats s'ha discutit en aquesta cambra.

Per tant, vull acabar ja recordant una qüestió que ja he plantejat fa uns minuts, he dit que tots els grups parlamentaris de fora d'aquesta comunitat autònoma han donat suport a mesures d'aquest tipus, per tant no s'entendria que aquesta proposició no tengués un suport unànimе i que donàssim una passa endavant i que el butlletí de paper passàs a la història i a les biblioteques d'aquesta comunitat autònoma.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Fixació de posicions. Pel Grup Mixt Sra. Marí, té la paraula.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, des d'Eivissa pel Canvi, Grup Mixt, entenem que les institucions s'han d'adaptar a les necessitats dels temps, a les eines de què s'ha dotat la societat per la intercomunicació pública i a les facilitats que ens proporcionen els avanços de la ciència i de la tècnica; també, per tant, hem de tenir en compte la sostenibilitat i les millores de tipus mediambiental i ecològic.

Per tant, des d'aquest punt de vista donam suport a la proposició no de llei presentada pel Grup Socialista.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Pel Grup Parlamentari Unió Mallorca, té la paraula el Sr. Vicens.

EL SR. VICENS I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Igualment, des del Grup Unió Mallorca creim que les noves tecnologies són una part important dins el món de la informació i de la comunicació, creim que la incorporació d'aquestes noves eines a l'administració és una necessitat evident i notòria i sobra qualsevol comentari; els ciutadans tendran molta més facilitat de consulta respecte de tots els temes que generi l'administració i no podem oblidar que precisament el butlletí oficial hauria de ser, i volem que sigui així, l'eina d'informació legal i jurídica a la societat i als ciutadans i ciutadanes.

Per tant, també contribueix a reduir progressivament l'edició en paper, fins i tot pel nou Estatut, el nou Estatut preveu impulsar l'accés a noves tecnologies i creim, per tant, essencial, donar suport a aquesta proposició no de llei i, a la vegada, també el Grup Unió Mallorca demanaria que es milloràs en la mesura possible totes les veus i recerques del butlletí oficial, que moltes vegades fa que els professionals, tant juristes, com arquitectes, com tècnics que cerquen precisament a les veus, si no troben un bon índex de recerca, dificulta molt la seva labor.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Vicens. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca, té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. També el nostre grup donarà suport a aquesta proposició no de llei intentant impulsar, a més, els canals digitals, tot i que la veritat és que quedàs algun exemplar en paper, no sé si és massa romàntic, però sempre tenir un butlletí, crec que valdria la pena que el que faci la darrera decisió i l'enterrí ho pensi. En tot cas, jo significaria que hi hagi una pàgina més manejable, més àgil on els cercadors realment siguin per distints camins de més abast. Crec que també seria important que s'incorporàs dins la xarxa tot l'anterior a l'any 1997, que és una demanda que també ja hi ha, no vull dir des del *Butlletí Oficial de la Província* del 1833 ençà, però sí com a mínim d'ençà del 83, el que era el BOCAIB, crec que estaria molt bé tenir-lo i tenir-lo d'una manera pràctica, manejable i flexible. Crec que en aquest sentit, també, establir la nostra pròpia normativa del butlletí estaria bé, vostès saben que l'Estat a través del camí del butlletins oficials de la província va establir fins i tot l'ús lingüístic del butlletí autonòmic, cosa mai vista, perquè fins i tot la competència lingüística, també, és de les Illes Balears, i se'ns va imposar - diuen que els del Partit Popular no imposen mai llengües, però justament el que es va imposar és que s'havia de fer en llengua castellana absolutament totes les insercions que hi ha en aquest moment al butlletí de la comunitat autònoma de les Illes Balears, aprofitant, ja dic, que també és el butlletí oficial de la província.

Jo crec que aquesta regulació l'hem de prendre des del propi país i crec que el normal és que regulem tots els elements d'aquest butlletí oficial i, per tant, dins aquesta reflexió general, ens sumarem a aquesta reflexió que apunta avui la proposició del PSOE.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Per part del Grup Parlamentari Popular, la Sra. Gener té la paraula.

LA SRA. GENER I BOSCH:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyors i senyores diputats. Abans d'entrar en matèria, voldria fer un parell de consideracions, i és que és molt curiós comprovar com les iniciatives parlamentàries del Grup Parlamentari Socialista són d'una rellevància fins ara molt relativa pel que fa referència a la seva contribució a resoldre els problemes dels ciutadans. Dit en altres paraules, en el que duim de legislatura no hem pogut debatre una sola iniciativa legislativa de govern o no legislativa, però de certa transcendència que ajudi a pal·liar els vertaders problemes dels ciutadans.

Fins ara hem vist l'extensió de la dieta mediterrània, la prohibició de cultius transgènics i avui el BOIB. No voldria pensar que el que volen és ocupar l'espai parlamentari que li

correspon a l'oposició, però a la vista del que avui veim a la Cambra, haurem de sospitar que és així. Creuen vostès que és necessari i políticament correcte dedicar bona part del temps parlamentari del màxim òrgan de govern que és aquest ple del Parlament a promoure un debat i una resolució per dir-li al Govern que informatitzi el BOIB, que s'adapti a les noves tecnologies?, per dir-li al Govern el que ha de fer, que ho hauria de fer sense que li ho digui ningú perquè forma part de les seves responsabilitats i també de la gestió ordinària de l'executiu? No creuen vostès que els ciutadans esperen de tots nosaltres respostes als problemes que viuen cada dia, com ara un habitatge més assequible i més digne, si pot ser que no sigui en rústic, també uns vols inter illes més barats a 27,5 euros, o el compliment de servei públic, o la manca de metges als centres de salut o una millor educació? Però no, desgraciadament aquestes no són les iniciatives que vénen dels grups que formen aquest hexapartit, sinó que aquestes han vingut del Partit Popular.

(Aplaudiments)

Ara bé, també hi ha una altra explicació que segurament és molt més realista, i és que tenint en compte que segons es va acordar al pacte de governabilitat dels sis partits, qualsevol iniciativa parlamentària que ha de venir en aquesta cambra, ha d'estar prèviament consensuada. Llavors, entenem clarament per què es duen aquests temes menors a la cambra i no s'han pogut dur temes més importants, perquè no s'han pogut consensuar. L'únic de calat política que s'ha presentat, el projecte del sòl, no més va durar 24 hores.

Però bé, al marge d'aquestes consideracions prèvies i entrant en matèria, des del Grup Parlamentari Popular volem manifestar que estam d'acord amb totes aquelles iniciatives que tenen com a objectiu avançar en l'administració electrònica i, per tant, facilitar l'accés als ciutadans a la informació de l'administració pública. També compartim el fet que l'administració electrònica té uns avantatges indubtables pel que fa referència a l'estalvi en paper i a les seves contribucions a uns fins ecològics i sostenibles, ara bé notam a faltar en aquesta proposta l'obligació d'assegurar, amb la nova regulació sobre el BOIB; les garanties jurídiques més elementals en relació amb els drets dels ciutadans.

És a dir, podem estar d'acord que el BOIB oficial sigui digital, però no d'una forma exclusiva, ja que s'ha de tenir en compte i preveure el dret d'accedir a la informació del BOIB per part de totes aquelles persones que no tenen accés a Internet, bé perquè no tenen els coneixements necessaris, bé perquè no tenen els mitjans materials necessaris. Així idò, abans que decidir que el format oficial del BOIB sigui digital, hauríem de saber quin percentatge de ciutadans tenen accés a Internet i quin grau de coneixement de les noves tecnologies hi ha a les diferents franges d'edat de la nostra població.

També hauríem d'assegurar i garantir els drets dels ciutadans envers aspectes derivats de les publicacions del BOIB com són les notificacions via BOIB o les validacions, i que aquestes siguin gratuïtes. Entenem que aquestes qüestions les tenen previstes, però no les hem vist reflectides, per tant esperam que durant la modificació normativa els controls de

legalitat necessaris es duren a terme perquè el Govern no dicti una norma contrària al dret dels ciutadans.

Finalment, no entenem molt bé l'apartat b) de la proposta, ja que la publicació del BOIB a Internet està molt ben allotjada a la pàgina web del Govern de les Illes Balears, però bé, no sé si amaga altres coses, però bé, en principi entenem que es poden fer millores.

Per tots aquests motius i per les consideracions prèvies que també he dit abans, el nostre vot seria d'abstenció, en tant que no podem estar segurs que a la nova regulació del BOIB quedi garantit el veritable accés a la informació publicada al BOIB, un accés que sigui cert, real, comprovat i efectiu per a tots els ciutadans, ja que del contrari podria contravenir algun dret constitucional o caure en una indefensió jurídica. Ara bé, si vostès ens asseguren que tots aquests termes els tendran en compte i que no cauran en cap de les possibles no garanties jurídiques per als ciutadans, en aquest cas votariem a favor. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Gener. Vol fer ús de la paraula el grup proponent? Sr. Costa, té la paraula.

EL SR. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Molt breument, en primer lloc, per agrair als grups Eivissa pel Canvi, Unió Mallorca i BLOC el suport donat a la proposició no de llei plantejada.

Únicament miraré de fer un esment a una sèrie de qüestions plantejades per la portaveu del Partit Popular quant a l'aspecte, i després entrarem en la qüestió de la crítica política realitzada, al meu entendre totalment injustificada.

Vostès diuen per què es du aquí. Li ho diré molt senzillament, perquè s'entén que en determinades polítiques convé que hi hagi un ampli consens i debat per dur-ho aquí i plantejar el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* no és una qüestió menor plantejada.

Després vostès plantegen el tema de la validació. Aquest tema és un aspecte jurídic, claríssim, que s'ha de plantejar com ha plantejat el Partit Popular a València i com l'ha plantejat la Generalitat de Catalunya, per tant això què és el que vol dir?, un aspecte molt senzill, que simplement el Govern que té sentit comú, sentit de fer bé les coses, ho farà, que és únicament que quan es necessiti un butlletí per presentar davant una administració, una institució o on sigui, hi haurà uns sistemes de validació, però com vostè sap, o hauria de saber, el Parlament fa iniciatives polítiques i planteja iniciatives per donar un contingut i traslladar-ho al Govern perquè així ho faci; no ha tengut aquest diputat, a l'hora de plantejar aquesta proposició no de llei, la intenció de suplir el que és una feina que segur que farà bé i millor que jo el mateix Govern de les Illes Balears, sinó simplement que el Parlament de les Illes Balears indiqui unes directrius al Govern. Per tant la convid

perquè no caigui en aquell error que ja plantejava un escriptor fa molt de temps, diu que si ja sap el que ha de fer, faci-ho, perquè si no ho fa està pitjor que abans. Per tant, si vostès tenen clar que per aquí han d'anar les iniciatives, vostès tenen una oportunitat de dir sí o no, perquè sempre estan amb la cultura aquesta de plantejar un no o una abstenció per cultura de crispació política.

I ara entraré a la segona part, perquè a mi també m'agrada el parlamentarisme en el sentit que jo i el Grup Parlamentari Socialista volem aconseguir el que és un vot unànim, però vostè ha fet una crítica i jo li miraré de fer la rèplica que el debat parlamentari ha de tenir.

Miri, el Grup Parlamentari Socialista entén que això és una iniciativa digna de ser debatuda aquí, però jo li diré una altra cosa, les iniciatives del Partit Popular al tercer ple, no n'hi havia, només n'hi havia per discutir les dels grups que donen suport al Govern, això què vol dir?, que el Grup Parlamentari Popular només tenia les iniciatives que li venien indicades pel seu president, líder o les que els enviaven des de Gènova a les sucursals de les Illes Balears.

(Aldarull a la sala)

És així, per tant vostès, en lloc de parlar de salut, d'educació, així com varen deixar-ho vostès, varen venir vostès aquí a parlar de la monarquia i d'altres qüestions traslladant tot el debat que hi ha hagut a l'àmbit de l'Estat espanyol i que ha traslladat la direcció del Partit Popular de Gènova. Jo no sé la importància, si es gradua de 0 a 10, aquí hi ha una iniciativa d'un grup parlamentari elegit pels ciutadans de les Illes Balears que han volgut dur la cultura digital al Parlament, que volen dur unes mesures que ajuden el medi ambient, he dit des de la humilitat, però que si tots donam exemple, contribuirem que aquests dos aspectes que en el discurs d'investidura ja va exposar el president del Govern de les Illes Balears, ho facin. Per tant, no s'ha plantejat des d'una posició amorfa, no, no, des d'un convenciment que les noves tecnologies i la protecció del medi ambient sempre han estat a les forces progressistes, el que ens agradaria és que el Partit Popular se sumàs a aquests eixos que es van marcar i que també els marca l'Estatut d'Autonomia. Per tant, senyors del Partit Popular, prenguin bona nota que a altres llocs a això hi han votat que sí i no entenc la crítica que han realitzat. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Gener.

LA SRA. GENER I BOSCH:

Gràcies, Sra. Presidenta. Per dir que tot i la passió del seu discurs, no ens ha aclarit molt bé si totes aquestes garanties quedarien realment garantides, crec que sí, per tant votarem a favor. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Aquesta presidència entén, doncs, que la proposta queda aprovada per assentiment.

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears en relació amb el Dia universal de la infància.

Senyores i senyors diputats, comprenc que tinguin moltes ganes de partir, però s'han presentat dues declaracions, una en contra de la violència de gènere i l'altra la declaració universal de la infància.

Entenc que tots els grups la tenen i que hi estan tots d'acord, podem passar a fer-ne lectura?

Sr. Secretari primer, faci la lectura.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Declaració institucional en relació al Dia universal de la infància. L'any 1954, l'Assemblea General de les Nacions Unides recomanà, mitjançant la Resolució 836 novena, la institució a tots els països del Dia Universal del Nin, data que es dedicaria a la fraternitat i la comprensió entre els nins del món i es destinaria a activitats pròpies per promoure el benestar dels nins i nines del món. L'Assemblea suggerí als governs que celebressin el dia a la data que cadascun d'ells estimés convenient. Dia 20 de novembre marcà la data en què l'Assemblea aprovà la Declaració dels Drets del Nin l'any 1959 i la Convenció sobre els Drets del Nin l'any 1989.

El setembre del 2000, en el transcurs de Cimera del Mil·leni, els líders mundials elaboraren els 8 objectius de desenvolupament del mil·leni, que van des de la reducció a la meitat de la pobresa extrema, fins l'aturada de la propagació de la sida i la consecució de l'ensenyament primari universal per a l'any 2015. Encara que els objectius del mil·leni estan dirigits a tota la humanitat, es refereixen principalment a la infància. De fet, UNICEF constata que 6 dels 8 objectius fan referència directament a la infància i que la realització dels 2 darrers també portaran millores fonamentals a les vides dels nins i nines.

Per tots aquests motius, el Parlament de les Illes Balears assumeix com a propis els següents objectius i insta les diferents administracions a dur a terme les recomanacions que s'hi contenen i que a continuació es detallen.

Primer, eradicació de la pobresa extrema i de la fam.

Segon, aconseguir l'ensenyament primari universal.

Tercer, promoure la igualtat entre tots els gèneres i l'autonomia de la dona.

Quart, reduir la mortalitat infantil.

Cinquè, millorar la salut materna.

Sisè, combatre el VIH (sida), el paludisme i altres malalties.

Setè, garantir la sostenibilitat del medi ambient.

I vuitè, fomentar una associació mundial per al desenvolupament.

A la seu del Parlament, 20 de novembre de 2007.

LA SRA. PRESIDENTA:

Entenem que s'aprova per assentiment?

Queda doncs aprovada per assentiment.

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears amb motiu del 25 de novembre, Dia internacional per a l'eliminació de la violència contra les dones.

Doni lectura a la segona.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears amb motiu del 25 de novembre, Dia internacional per a l'eliminació de la violència contra les dones.

La violència contra les dones és una violació dels Drets Humans i probablement la manifestació més greu de la discriminació que pateixen les dones dins les diferents àmbits de la vida. La violència i la discriminació contra les dones és un fenomen estructural i multidimensional i en la seva eliminació es requereix de la implicació de tots els poders públics i de tota la societat en el seu conjunt. És més, és necessari fer feina de forma coordinada des de diferents àmbits, la legislació, la investigació, la sensibilització, la prevenció i l'assistència i protecció a les víctimes.

Des del Parlament de les Illes Balears assumim el compromís de desenvolupar dins el nostre àmbit de competència la Llei orgànica de mesures de protecció integral contra la violència de gènere i d'altres iniciatives polítiques a favor de la igualtat entre sexes i contra la violència que pateixen les dones.

Des del Parlament de les Illes Balears volem fer feina per aconseguir una societat més igualitària i justa, que avanci en la lluita contra aquesta violència. Renovant un cop més el nostre compromís amb els drets de les dones com a part inseparable, integral i inalienable dels drets universals. I reiteram la nostra ferma voluntat en la coordinació dels esforços en el camí cap a la igualtat entre homes i dones i amb la ferma creença d'eradicar una xacra impròpia de la condició humana.

A la seu del Parlament, 20 de novembre del 2007.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

S'entén també aprovada per assentiment.

I s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS